UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

4 ЧЕРВНЯ, 1970.
Число № 23
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
JUNE 4, 1970.

Папа поїде до Австралії

У листопаді ц.р. Папа Павло VI поїде у відвідини до Австралії та Філіппін. В столиці Філіппін Манілі відбудеться в половині листопада конференція католицьких єпископів з країн Далекого Сходу. Папа хоче взяти участь у тій конференції.

Після того Папа поїде до Автралії. У місті Сиднії, буде конференція єпископів Австралії й Океанії Австралія цього року відзначає своє 200-річчя.

Ціла подорож Папи триватиме два тижні.

—o—

Вбили кол. арґент. президента

Невідомі злочинці схопили колишнього аргентинського президента П. Арамбуру і, мабуть, убили. Таке написав у листі до газети «Трібуна де Розаріо», що виходить у місті Розаріо, 300 миль від Буенос-Айресу, провідник трупи, що схопила Арамбуру, Хозе Валле. Арамбуру був президентом Аргентини після усунення Х. Перона в 1955 р. За його влади розстріляно 27 прихильників Перона. Тому що напасники називали себе „пероністами', припускають, що вбивство Арамбуру є відплатою за смерть 27 пероністів.

—o—

ЗДА продають Ізраїлеві бомби

Американський уряд підтвердив вістки, що ЗДА продають Ізраїлеві бомби. Урядовці державного департаменту заявили, що продаж бомб відбувається на основі інсуючого торговельного договору між Ізраїлем і ЗДА, на основі якого ЗДА зобов'язалися продавати Ізраїлеві різні матеріяли для поповнення ізраїльських воєнних припасів. Американські урядовці відмовилися сказати, скільки бомб продають Ізраїлеві.

ПОВІНЬ У ПІВНІЧНОСХІДНІЙ МАДЯРЩИНІ

СОВЄТСЬКЕ ЯРМО В ЧЕХІЇ ЗАТЯГАЄТЬСЯ ТУГІШЕ

Чехо - словацький уряд видав наказ, щоб існуюча досі в ЧССР організація чехо - словацьких скавтів розв'язалася до 15 вересня ц.р.. На місце скавтів, будуть створені групи «піонерів» за совєтським зразком. Вони мають теж перейняти ідеологію піонерів.

Після кількамісячного перебування в столиці Туреччини Анкарі, чехо-словацький амбасадор А. Дубчек поїхав до Праги на відпустку. Офіційно говориться, що ціллю його подорожі є відвідини важко хворої 80-річної матері в ЧССР, але багато знавців чехо - словацьких відносин сумніваються, чи А. Дубчек повернеться на свою посаду в Анкарі.

В ЧССР ведеться проти Дубчека непереблірлива кампанія. Його, мабуть, відсунуть на якийсь незначний пост.

До Відня хтось секретним шляхом вислав документ про відносини в чехословацькій комуністичній партії. До часу окупації совєтськими вояками в ЧССР було 1,687,500 членів комуністичної партії. З того часу досі число членів зменшилося на 620,000. Бл. 300,000 членів самі виступили з партії інших викинули в час «чистки» після окупації.

Давніше 40% членів партії становили робітники, сьогодні робітників у партії є тільки 20%. Змінився теж вік членів партії. До окупації пересічний вік членів був 43 роки, а сьогодні — 55. Виглядає, що старші люди хочуть у спокою дослужити свого часу праці, щоб дістати пенсію; тому держаться партії. З вісток, які приходять з ЧССР, виходить, що робітники дуже невдоволені з теперішнього уряду і ставляться байдуже до праці. Через це стан виробництва в фабриках дуже обнизився.

—o—

Великі повені в західних областях України

Велика швайцарська газета "Ноє цюріхер цайтунґ" подала вістку про великі повені в Західній Україні. Довгі зливи спричинили вилив карпатських рік: Стрия, Свічі, обох Бистриць і Прута.

Зокрема великих шкід зазнали мешканці долини Прута. Повінь понищила колгоспи, потопила колгоспну худобу та вчинила бездомними десятки тисяч людей.

У багатьох місцевостях військо помагало проводити евакуацію населення, що мусіло втікати перед розбурханими хвилями рік.

Совєтська преса та радіо не подають подрібних даних про розміри шкоди від повені. Швайцарська газета припускає, що причиною є те, що в Західній Україні, де тепер була повінь, розташовані совєтські військa та побудовані численні військові споруди, яких СССР не хоче виявляти. Свої інформації швайцарська газета подає на підставі звітів і туристів і листів з СССР, в яких пишеться, що повінь «набрала небувалих розмірів» та що це «найбільша повінь цього сторіччя«.

—o—

Короткі вicтки

• **Папа Павло VI** 29 травня відзначав 50-річчя свого священства.

• **Прем'єр** Британської Колюмбії В. Беннет сказав, що директор совєтського павільйону на світовій виставці в Осаці, Японія, запросив його відвідати СССР. Беннет прийняв запрошення, але не сказав, коли поїде до СССР.

• **Албертський** міністер фінансів А. Аалборґ заявив, що господарство провінції здорове; Алберта, певно, не буде впроваджувати провінційного податку бодай до половини 1972 р.

• **Державний банк** Канади знизив відсотки на позики для канадських чартерованих банків із 7½% до 7%. То вже друга знижка протягом місяця.

• **На 200,000** українців у Польщі (за офіційною статистикою) є всього 97 шкіл, де 1,900 дітей навчається української мови.

• **Комісія**, яка досліджувала причини вибуху на міжпланетному судні «Аполлон-13», виявила, що причиною експльозії були погано закладені електричні проводи. На думку фахівців, судно було вже пошкоджене, поки його запущено в простори.

• **Хоч на Алясці** відкрито великі зложжя нафтової ропи, що можуть мати між 12 — 15 мільярдів бочок, то ЗДА буде мусіти купувати ще багато нафтової ропи за кордоном, бо зужиття нафтової ропи в різних перерібках — бензині, оливі тощо — постійно зростає так, що в 1980 р. ЗДА будуть зуживати перерібок з 20 мільйонів бочок ропи денно.

• **Грецький король** Константин, який живе тепер на вигнанні в Римі, звернувся до теперішнього диктаторського уряду в Греції із закликом дати грекам змогу вибрати уряд у демократичних виборах.

• **Державний** департамент ЗДА недавно визнав українську мову важливою для оборони ЗДА, нарівні з російською та іншими мовами; на звичення української мови студенти вищих шкіл ЗДА можуть дістати урядові стипендії.

• **Після відмови** Г. Форда будувати фабрику вантажних автомобілів у СССР, совєтський уряд звернувся з такою самою пропозицією до найбільшої японської фабрики вантажних авт «Тойота мотор». Японці ще не відповіли.

• **Французький уряд** розв'язав крайню організацію «Пролетарська лівиця», якої провідникам закидують, що вони заохочували до вбивства та виправдували злочини. До тої організації належав також модерний філософ Жан-Поль Сартр.

• **Ізраїльська** пошта повертає адресантам листи, якщо вони адресовані до Єрусалиму, Палестина. Приймають з-за кордону лише листи, адресовані: Єрусалим, Ізраїль.

• **У комуністичному** Китаю є 45 мільйонів некитайців, що належать до різних національних груп. Київська «Радянська Україна» обвинуватила китайський режим, що він намагається асимілювати некитайців, не даючи їм спромоги належно плекати свою культуру й мову.

• **У південноамериканській** республіці Перу в неділю, 31 травня, був великий землетрус, що поробив шкоди вздовж 600-милевого узбережжя. Бл. 5,000 осіб згинуло.

• **Японія** має підписати умову з копальнею поташу в Саскачевані на купно більшої кількости поташу. В 1969 р. Японія купила 440,000 тонн. Скільки буде купувати в будучині, не виявлено.

• **У південноамериканській** республіці Ель Сальвадор відбувалися автомобілеві перегони, що в них брав участь також совєтський автомобіль «Москвич». Глядачі-сальвадорці, які не долюблюють СССР, обкидали автомобіль та їздців камінням. Щойно поліція розігнала напасників.

• **У СССР** випробовують ракету, яка зможе вертіти діри в землі та пробивати навіть найтвердші скали. 12½-милевий тунель ця ракета може пробити за один місяць.

• **Совєтський прем'єр** А. Косиґін заповів, що СССР збільшує військову допомогу арабським країнам, щоб допомогти їм в боротьбі за «їхні законні права» проти «варварських ізраїльських нападів». Водночас — сказав він — СССР буде старатися про замирення на Середньому Сході.

Канадський доляр – вільна валюта

ТРУДНОЩІ З ПРОДАЖЕМ КАНАДСЬКИХ ТОВАРІВ

Вісім минулих років канадський доляр був залежний від американського доляра, тобто його вартість мірилася вартістю американського доляра й канадський уряд мусів мати відповідну кількість американських грошей чи облігацій, щоб дорівнювала вартості канадських долярів, що були в обігу. Протягом минулих вісьмох років офіційна вартість канадського доляра була 92½ американських центів. Відхилення від тої суми могли бути один цент вище або нижче.

РІШЕННЯ УРЯДУ

Минулої неділі канадський уряд проголосив, що звільняє канадський доляр від залежности від американської валюти. Його вартість буде устійнювана на світових ринках свобідно, себто залежно від господарського стану Канади. Світові біржі зареаґували на рішення канадського уряду корисно, і канадський доляр уже другого дня на біржі в Лондоні, Англія, дійшов до вартости 96 американських центів. Той рівень канадського доляра держиться й досі.

Канадський уряд мотивує своє рішення тим, що він не хоче постійно журитися запасами американських грошей та вартісних паперів, а також хоче зупинити приплив американських та інших закордонних інвестицій до Канади, що користають з низької офіційної вартости доляра і вкладають гроші корисно в різні канадські підприємства. Лише протягом минулих кількох місяців американські громадяни інвестували в Канаді більш як чверть мільярда долярів.

Збільшення вартости канадського доляра на закордонних ринках приносить з собою деякі користі для звичайного канадця. А саме багато товарів, спроваджуваних до Канади з-за кордону, тепер трохи подешевіють. Це буде помітне передусім на коштовніших товарах, як автомобілі, телевізори тощо. Менше помітне буде на харчових продуктах, овочах тощо, які Канада спроваджує з-за кордону.

Але багато канадців, здається, відчує збільшену вартість доляра прикро, бо збільшена вартість доляра збільшить автоматично ціни на товари та продукти, що їх Канада продає за кордон. До них належить у першу черґу збіжжя, а дальше — риба, нафтова ропа, земний ґаз, поташ, дерево, папір та всі паперові вироби. Інші держави будуть старатися укласти свої ціни так, щоб могти конкурувати з Канадою. Тому Канадська збіжжева рада вже обнизила ціну на канадську пшеницю ч. 1 — «нортерн» на 6 центів, щоб могти конкурувати ціною на світових збіжжевих ринках. Якщо йдеться про інші товари та сирівці, що їх Канада продає за кордон, то уряд у найближчому часі має радити над тим, як забезпечити канадській промисловості та господарству дальший продаж товарів за кордон.

ПРЕМ'ЄРИ — ПРОТИ

Проти нової долярової політики Канади протестує Міжнародний монетарний фонд, якого членом є і Канада, і ЗДА, домагаючися повороту до давньої офіційної вартости доляра.

Незадоволені новим курсом доляра й багато канадських промисловців, головно з нафтової та ґазової промисловости, які побоюються, що зменшиться експорт тих продуктів до ЗДА. Албертські промисловці навіть заповідають, що через зменшення продажу нафтової ропи та ґазу, Алберта втратить бл. 50 мільйонів долярів у податках.

Проти нової монетарної політики є також прем'єри канадських провінцій, що побоюються поганих наслідків для господарства їхніх провінцій.

Для обговорення нової політики уряду федеральний міністер фінансів Е. Бенсон запросив міністрів фінансів канадських провінцій на конференцію до Вінніпеґу.

Опозиційні посли заатакували федеральний уряд за його нову долярову політику, яка, на їх думку, може неґативно відбитися на канадському господарстві.

Несподівана зміна долярової політики канадського уряду наробила багато шуму й декуди викликала дуже гостру реакцію. Але її справжні наслідки можна буде справедливо оцінити щойно за якийсь час, коли вона на практиці виявиться корисною чи некорисною для канадського господарства.

—o—

Уряд облегшує кредитові приписи

Федеральний уряд мав у проєкті ухвалення закону, який обмежував би кредити на купно різних товарів. Тепер, після впровадження вільного курсу доляра, міністер фінансів Е. Бенсон заповів, що уряд не буде впроваджувати ніяких кредитових обмежень, бо це матиме шкідливий вплив на канадське господарство.

Зріст безробіття та обмеження банкових кредитів спричинили в Канаді чималу господарську кризу, тим більше, що ціни на різні товари та продукти постійно зростають. Федеральний уряд заповів, що буде старатися цю проблему якось розв'язати. Господарські фахівці сподіваються, що уряд дозволить банкам давати позички, які недавно були обмежені. Для цієї цілі уряд, мабуть, «розморозить» 250 мільйонів долярів, які уряд недавно витягнув із чартерованих банків у формі позички, щоб зменшити гроші для позичок канадцям.

Припускають, що, крім того, чартеровані банки, вслід за Державним банком Канади, знижать відсоткову стопу на позички, що мало б корисний вплив на канадське господарсвто.

—o—

Перевибрали управу УНСоюзу

Минулого тижня відбулася в Клівленді, Огайо, 27 конвенція найбільшої української асекураційної організації Українського Народного Союзу. На конвенції вибрано управу, до якої увійшли: Й. Лисогір — головний предсідник, проф. І. Теслюк — заступник у ЗДА, сенатор П. Юзик — заступник на Канаду, дальші заступники — Марія Дишник та В. Сонан та д-р Я. Падох — головний секретар.

—o—

Будують церкву у Чікаґо

Парафія св. Володимира й Ольги в Чікаґо, яка, єдина в тому місті, святкує свята за юліянським календарем, приступає до будови власної церкви та дому для парафіяльних організацій. На парафіяльних зборах, на яких вирішено будувати власну церкву, 220 родин та 5 організацій склали суму 152,950 дол. Церковний комітет придбав уже відповідну площу й тепер збирає фонди на будову. Покищо вірні парафії мають свої богослужби в церкві української православної парафії.

—o—

НОВІ БОМБИ В МОНРЕАЛІ

Невідомі люди підклали в Монреалі сім бомб. П'ять з них вибухло. Дві пошкодили два великі житлові будинки, один бюровий будинок, один незамешканий дім та мур. Одну бомбу, що мала 30 кусків динаміту, знайдено біля одного незамешканого дому, а одну під автомобілем. Три особи були легко поранені.

Прем'єр Квебеку Р. Бурасса сказав, що "атентатики — то фанатики, що борються за втрачену справу". Він мав на думці квебекських сепаратистів. Уряд проголосив нагороду за викриття авторів бомбових замахів.

ПОСУХА Й ЗАВОРУШЕННЯ В ПІВНІЧНІЙ БРАЗИЛІЇ

На північно-східну частину Бразилії впала страшна посуха. В тій частині живуть переважно тубільці-індіяни та мурини, які не надто прикладаються до праці на ріллі. Тому, як прийшла посуха, яка правильно щодесять років буває в тих околицях, бразілійці тих околиць не були на неї приготовані. Настав страшний голод. Понад 200,000 мешканців пустилися в мандри в урожайніші околиці, шукаючи праці та харчів. Тому що ні за одно, ні за друге нелегко, вони почали нападати на крамниці та приватні хати та грабувати харчі. Протягом одного тижня мандрівні рільники пограбували шість поїздів, що везли харчі. В околицях, де панує посуха, хмари голодних кажанів (лиликів) кидаються на людей і кусають їх, бо не мають що їсти. Появилися також численні їдовиті гадюки-тарахкавці, що рівнож нападають на людей.

Щоб допомогти харчами навіщеним посухою околицям, бразілійський уряд купив у Канаді 33 мільйони бушлів збіжжя за ціну 60 мільйонів долярів. які буде розділене між голодуючих бразілійців. Для вдержання ладу та справедливого розподілу харчів, в околиці де панує голод, бразілійський уряд післав військо, яке береже ладу та розподіляє харчі, які доставляє бразілійський уряд для потребуючих допомоги.

Лондонська демонстрація, як звичайно, перед американською амбасадою.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРІ СВ. МИХАЇЛА В ЕДМОНТОНІ

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 14 червня, о год. 2-ій пополудні.

ЗА ЖИТТЯ ТА ВИВЕРШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ (3)

НЕ МОЖЕМО СТАТИ СЕРЕД НАШОГО ШЛЯХУ

д-р Михайло МАРУНЧАК

Перед нами стоїть питання: що робити далі?

1
ЗА ІНФОРМАЦІЮ

Найперше про зовнішню дію. Наша увага передусім повинна бути спрямована на те, щоб Святіший Отець якнайосновніше був поінформований про великі потреби нашої Церкви. Така інформація мусить теж дійти до учасників недавнього Вселенського собору, які оплесками привітали ідею створення патріярхії, подану нашим верховним архиєпископом на Вселенському соборі в 1963 р. Мені здається, що не повинно бути в Римі ні одного кардинала, архиєпископа, єпископа та прелата, який би не одержав подібної інформації.

Найвища пора, щоб у нас на цьому відтинку появилася належна література, солідна, науково обґрунтована історичними фактами та сучасною дійсністю. Така література була б не тільки джерелом інформації для провідних кіл Вселенської та Східних Церков, але теж референційним матеріялом в університетах та публічних бібліотеках.

Звичайно, що того роду публікації були б світовими мовами, щонайменше — мовою англійською та французькою.

Побажана також популярна лектура для пересічного читача.

Недавно попали мені до рук дві брошурки католицького видавництва «Paulist Press» із Глен Рок, Н. Дж. Заголовок одної брошури: «Православні»; другої — «Католицтво східного обряду». Можна сподіватися, що ці брошури мають хоч дещо про Українську Православну та Українську Католицьку Церкву. Зі свічкою в руках шукайте — і не знайдете нічогісінько. Згадується коптів, маронітів, халдейців, малабарців, мелхітів, і, звісно, найбільше «рашенс». До того, є загальникова назва «Орієнтал», що трохи нагадує остогидне німецьке «Ост».

Все це свідчить тільки, що в нас без дальшої проволоки мусить бути і мусить працювати наукова й об'єктивна інформація, яка скорше чи пізніше вимете це нам шкідливе сміття з бібліотечних полиць.

Наведу ту ще один приклад з нашої українсько-канадської дійсности. Коли в 1910 р., коли митрополит Андрій Шептицький відбув свою поїздку по українських колоніях у Канаді й основно збагнув релігійну проблему наших поселенців та не повністю речеве ставлення до цього питання римокатолицької ієрархії Канади, то наш ієрарх, повернувшись до Львова, негайно випрацював англійською мовою дуже докладний меморандум про становище цієї Церкви і затитулував «Address on the Ruthenian Question to their Lordships Archbishops and Bishops of Canada». У цій брошурі так переконливо висвітлено потребу створити українське єпископство в Канаді, що через рік, після появи цієї брошури, прибув до Канади перший українсько-канадський єпископ Никита Будка.

2
ЗА ВНУТРІШНЮ ДІЮ

Не менш важлива наша внутрішня дія в справі помісности Української Католицької Церкви.

З хвилиною проголошення патріяршого устрою нашої Церкви, вся система стала діяти під кермою верховного архиєпископа та його синоду. В тих органах зосереджена адміністративна, суддейська і законодавча влада помісної Української Католицької Церкви. Цій владі мусить бути приречений наш послух і дисципліна. Це мусить іти від вірних, отців духовних аж до наших ієрархів: єпископів і митрополитів. Це зобов'язує не тільки єпархіяльне духовенство, а теж і чернече.

Крім послуху та самодисципліни, в нас мусить бути не тільки одна віра, а теж церковна одностайність: обрядів, літургійної мови, богослужбових книг, церковного календаря тощо. Ця єдність обряду мусить дійти в найдальші парафіяльні закутки і мусить бути суворо додержувана. Про цю потребу хіба не треба більше аргументувати. Вона випливає вже зі самого змісту нашої помісности.

До цієї внутрішньої дії мусить бути включена не тільки старша верства, але теж і молодша ґенерація, зокрема та, що народжена і вихована в країнах нашого поселення. Один студент, член Ради громадських організацій у Вінніпезі, на засіданні Ради сказав: «Добре, ви говорите про патріярхію, і я це розумію, бо багато чого навчився вже таки з наших засідань, але наш студентський загал цієї справи не розуміє». Мені здається, що популярна англомовна книжка, про яку я говорив раніш, могла б послужити нам і на цьому відтинку. Вона могла б бути добрим носієм доброї справи для всіх тих, для яких рідна мова менш зрозуміла чи доступна.

Та не тільки молоде покоління потребує змістовної інформації. Ідея патріярхії мусить пройти кість і кров нас усіх. Ми повинні кинути сьогодні гасло «Перейдімо з ідейним оформленням патріяршого устрою від організації до організації, від парафії до парафії». Підімо з цим гаслом до наших братств, сестрицтв, проводів всіх організацій, дослівно — скрізь.

Таких народних зборів, як оце ми маємо сьогодні, треба в кожному українському осередкові. З кожного осередку повинна відійти телеграма або письмо до Святішого Отця.

Плянується «Дні помісної Української Католицької Церкви». Перший з таких днів запланований у Торонті в місяці червні. На спільній нараді Канади й ЗДА ухвалено в найближчих трьох місяцях пожвавити інформаційну дію в справі патріярхії серед своїх та наших співгромадян. До цієї дії мусить бути організована сила, яка могла б оформляти цю інформацію.

Ради громадських організацій повністю виправдують своє існування. Вони повинні бути створені не тільки в більших містах, а й у містечках.

У наших змаганнях за здійснення патріяршого устрою нам можна б говорити про багато інших, похідних і дальших проблем, наприклад, про потребу видавати документацію про наші дотеперішні змагання за патріярший устрій, де були б зібрані всі матеріяли від 1963 р. Для документації історії та зглиблення проблем варто схопити всі наші старання перед Апостольським престолом, видати окремий твір про поїздку Блаженнішого Иосифа в країни нашого поселення. Нарід уже тоді заманіфестував вірність та віддасть своєму верховному церковному керманичеві.

Варто основно опрацювати матеріяли IV архиєпископського синоду, схопити в белетристичній формі незабутні дні посвячення церкви св. Софії. Може бути і більше проєктів, що були б спільним знаменником для нас усіх, розкинених у різних країнах, та об'єднаних у помісній УК-Церкві.

3
ДВІ СПРАВИ

Я бажав би порушити тут дві, на мою думку, дуже суттєві справи. Важливим чинником у внутрішній дії за патріярхію є постійний ґенератор думки і психологічного стимулу. Кожна спільнота, тим більше народ і Церква, такий творчий, духовний й інтелектуальний осередок мусять мати. Звичайно, такими осередками є духовні академії й університети. Ми в щасливій ситуації, що в нас такий осередок духовної академії та університету вже зробив перші початки.

Маю на увазі Український католицький університет ім. Св. Климента в Римі. Це дає запоруку, що в нас скорше чи пізніше буде одна лінія, у всіх церковних справах. Смію твердити, що поки в нас кандидати до духовного стану будуть побирати теологічні науки в римо-католицьких чи світських університетах, а чернечий доріст у чужих манастирях, доти в нас буде постійна обрядова плутанина, буде послаблена дисципліна супроти своїх ієрархів і дальше буде покутувати комплекс меншевартости супроти своєї Церкви.

Цим я не хочу сказати, що серед тих, які студіювали чи студіюють у римо-католицьких школах, нема високоідейних та відданих духовників. Я тільки хочу підкреслити просту правду, яку ніхто не може заперечити: працівники Христового виноградника мусять бути вирощувані в кліматі того виноградника, в якому вони працюватимуть. Я переконаний, що своя духовна академія чи університет буде одночасно кузнею знання тієї Церкви, для якої той заклад працює. Без цього знання ми йдемо на мілину, а то й тікаємо з рідного ґрунту.

Ще недавно говорили у нас про т. зв. «візантійщину» і «Візантійську Церкву», якусь гібридну форму, яка неначе мала б заступити нашу рідну, українську. При постійній праці власної духовної академії чи університету, під кермою свого верховного архиєпископа чи патріярха, і мови не буде про того роду нерозважні випади, які не тільки не скріпляють загал вірних, але їх деморалізують. Добре складається, що наша духовна і наукова святиня є в столиці всесвітнього християнства. Доступ до багатих бібліотек Риму, можливе широке знайомство з тими, які скорше чи пізніше будуть при церковнім кермі в різних країнах, розкриває для наших молодих духовників та учених широкі горизонти.

Нам, вірним і духовенству, залишається почесний і великий обов'язок випосажити Український католицький університет у Римі якнайкраще.

Ми знаємо з історії, яку велику ролю в нашому церковному і національному житті відіграли такі академії, як Могилянська — колись і Богословська академія у Львові після першої світової війни. Кожна буквально створила окрему добу.

Для високих плянів конче потрібна фінансова база. У розбудові богословських студій, публікації наукових і популярних праць не можна обійтися без конечного гроша. Теж наш патріярх та його канцелярія не можуть бути на ласці чужих. Сам престиж та доцільність справи вимагають незалежних народно-церковних фондів.

Про фонди для нашої патріярхії дещо говорилось і писалось. Цю справу висунули представники мирян на архиєпископському синоді. Пригадую, що й едмонтонські «УВісті» містили добру статтю о. В. Тарнавського. Є проєкт створити десятимільйоновий фонд, з якого відсотки йшли б на поточні потреби. Якщо це здійснимо, то ми могли б бути горді перед собою і нашими сусідами за свою релігійну та національну зрілість; ми творили б таким чином тверді і незалежні основи нашої помісної Української Католицької Церкви. При цьому пам'ятаймо теж, що в цьому зусиллі кожний і кожна з нас мусять бути враховані, а велике діло вимагає гідної жертви.

У цій доповіді я спробував заторкнути основні та суттєві проблеми нашої Церкви. Ми свідомі того, що живемо в добу великих змін у нашій Церкві — тотального наступу на цю Церкву на рідних землях та об'єднання цієї Церкви на Заході, у вільному світі.

Наш зрив узяти провід церковних справ в українські руки та передати його найбільш достойному серед нас, подиктований доцільністю за дальший розвій цієї Церкви та її майбутнє. Він говорить теж за нашу велику вітальність та гаряче бажання жити й розвиватись, не зважаючи на відосередкові сили в наших оточеннях, що нашій Церкві шкодять сьогодні і шкодитимуть у майбутньому. Саме проти цих сил наша Церква хоче забезпечитись своєю власною організованою силою та власним проводом.

Ми тепер у плавбі до великої цілі. Не можемо стати серед шляху. На стиль нашої праці глядить не тільки сучасність, але також глядітимуть майбутні покоління і ставитимуть нас на суд історії: чи ми в цій пригожій для нас ситуації, в нашому матеріяльному добробуті на Заході доклали максимум зусиль для великої справи. На чолі цього великого діла стоїть найгідніший з найгідніших — Блаженніший Иосиф. Хай довічна дяка буде Всевишньому за цей дар для нас. Блаженніший Иосиф і наші владики зі всіх країн і континентів на IV архиєпископському синоді створили епохальну дату в нашій історії. Від нас усіх залежить, чи ми створимо нову епоху.

Вісті з Торонта

ДЕНЬ ПОМІСНОЇ ЦЕРКВИ

Неділя 21 червня буде в Торонті Днем помісної УК-Церкви. На виставковій площі буде врочиста архиєрейська Літургія. Пополудні — концерт з участю українських хорів Торонта, Чікаго й Дітройту.

ДЯКУЄ ЗА ДОПОМОГУ

28 травня відбувся бенкет-зустріч із Преосвященнішим Владикою Гавриїлом Букатком з Югославії, який був гостем нашого Владики Ісидора. По береги заповнена заля парафії Св. Покрови свідчила про велику популярність архиєпископа Гавриїла. Він склав подяку за пожертви на допомогу потерпілим від землетрусу братам у Югославії.

ТОРОНТСЬКА РАДА

З участю 77 представників церковних і громадських організацій відбулися загальні збори Торонтської Ради громадських організацій за патріярхію. Ухвалено статут, намічено плян дальшої діяльности.

Нова управа має більше членів. На голову переобрано д-ра Ю. Пелеха.

ГІСТЬ З ВІННІПЕГУ

До Торонта прибув екзекутивний директор КУК д-р Я. С. Кальба і відбув декілька нарад з представниками центральних організацій та місцевого відділу КУК.

ІМПРЕЗА СУМ

В оселі «Веселка» біля Актону 24 травня було «свято весни» СУМ. Численні учасники вшанували пам'ять Романа Шухевича-Чупринки.

Була Служба Божа. Пополудні — концерт і спортові змагання.

МОЛОДІ ПРАЦІВНИКИ

На пресовій конференції 15 травня голова СУСК (Союзу українських студентів Канади) п. Б. Кравченко інформував редакторів і представників преси про відбутий підготовчий курсс для суспільних працівників-організаторів, які під час вакацій працювали б на окремих місцях з молоддю. До цієї праці зголосилось багато молодих студентів. Шкода, що СУСК міг прийняти лише таке число, яке зможе бути забезпечене хоч якоюсь скромною платною працею.

Підчас сьогорічних вакацій до більших українських скупчень у Канаді поїдуть: Ганя Галан, Наталка Хом'як, Юрко Божик, Орися Бродович, Маруся Кухаришин, які є студентами суспільних наук і володіють добре українською мовою.

Вишкільний курс у «Таргу коледж»-і пройшли й інші студенти за фінансовою допомогою різних установ чи організацій.

Ці студенти хочуть іти між молодь та заохочувати її до творчої праці в українському суспільстві, даючи інформації та організуючи різні виступи. Цей корисний почин повинен знайти в нас загальну підтримку.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

В Інституті ім. св. Володимира 15 травня був авторський вечір поета Данила Струка. Слово про автора сказав Борис Олександрів. Він назвав Струка «одним із найнадійніших наших поетів».

Д. Струк є викладачем у Торонтському університеті.

В Дідюк

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (9)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Бачиш? Навіть сином царя невелике то щастя бути.

Дощ-капусняк накрапав чимраз густіше. Орлик поставив комір від своєї довгої, непромакаючої бурки.

— А не просив я царевича до своєї карити раз тому, — говорив дальше гетьман, — бо знаю, що цар того не любить; він хоче, щоб син привикав до военних трудів, а по друге (тут Мазепа притишив свій голос), бо мені треба буде повернути незабаром убік та поступити до одного двора. Розумієш?

— Розумію, милосте ваша. Значиться, треба робити так, щоб царевич того не завважив.

— Не інакше.

— А якщо він опитається, де поділася вашої милости карета?

— Так скажеш тоді, що гетьман поїхав другим, трохи дальшим шляхом, але кращим і для важкої карити певнішим і що під вечір дожене вас.

Орлик дивувався, як то скоро й легко приходять гетьманові усякі викрути на гадку.

Якраз тоді царевич минав гетьманову карету, бо Меншіков завернув був його на хвилину з дороги (мабуть, якісь тайні інструкції давав).

Мазепа оком знавця окинув худощаву стать царевича, що творила сильний контраст до гарного, рослого і здорового коня.

— Півтора нещастя, — сказав похитуючи головою. — Але на коні сидить не найгірше. Тільки, мабуть, йому і байдуже, чи це кінь, чи корова.

— Царевичеві, мабуть, цілий світ байдужий, — потвердив Орлик.

— Того сказати не можна. Він тільки іншими очима глядить на світ.

Це люди з двох інших планет.

— Але сонцем для обох — Росія.

Орлик задумався. Нараз, повертаючися до гетьмана, сказав: — У нас багато таких, що свого сонця не бачать.

— Заліниві, — відповів гетьман, — щоб дивитися на нього. У звірят, які в печерах живуть, заникають очі. Так і в них. Нехай собі сонце світить десь там у полі, їм до нього байдуже.

Карита перехилилася вбік і мало не перевернулася. Машталір здержав коні. В'їхали у велику баюру.

Гетьман озвався до Орлика: — Нема нічого злого, щоб на добре не вийшло. Кажи Ломиковському, хай бере задню сторожу вперед і хай ціла валка їде. Нам доведеться полевими дорогами об'їздити це прокляте болото. Розумієш?

— Розумію, милосте ваша.

Орлик рушив конем. Гетьманська карита постояла хвилину, а коли ціла валка, до останнього козака, сховалася в лісі, машталір повернув кіньми, виїхав на полеву доріжку і пігнав до села, що лежало в придолинку, поміж гайками. Перед селом, у великому запущеному саді, стояв двір княгині Дольської.

Весняні роботи скінчені, до того дощ, людей не видно було. Гетьманський ридван котився поміж двірськими ланами і незамітно, бічною брамою заїхав перед кам'яні сходи старосвітського, недбало утриманого двора. Видно, властителька не дуже то добре хазяйнує і зайвого гроша на обнову палати не має. — Чи не схоче знов позичити в мене? — погадав собі гетьман. — Га, що ж? Кум кумі рад... Як попросить, то дам. Сприяє мені тая гарна паня.

Гетьманові хотілося після побуту в Жовкві, де він мало що не кожної днини стрічався то з царем, то з Меншіковим, то з обома нараз, про других москалів і не згадуючи, хотілося йому тепер яку годинудві побалакати з гарною і умною княгинею, котра так живу нагадувала йому тую двірську й великопанську атмосферу, до якої він від дитини привик.

Був це другий світ, неподібний до того, в якому переживав цар, і яким гадав ущасливити своїх земляків, — і не земляків, котрих він сподівався все таки зробити колись земляками. Всяке насильство будить у культурній людині протест і охоту боротися з нею, таку реакцію почував у собі гетьман, про політичні його пляни навіть не згадуючи. Вони були природним випливом тієї стихійної реакції, а заразом скріпляли її.

Без насильства не збудуєш і не перетвориш держави. Це ясне. Насилуй собі своїх людей, — але яке тобі діло до нас? Ми ж другий народ і насильство твоє над нами стократ гірше й каритідніше, бо воно знущається над нашим почуттям національним. За нами найсвятіше право боронитися, не перебираючи в способах, як борониться всяка твар у природі, щоб зберегти свій рід і ґатунок. Яке діло Україні, що ти хочеш утворити нову, московську державу?

Княгиня Дольська розуміє ті гадки й почування, вона сприяє не лише гетьманові, але й Україні і тому він радо побалакає з нею, бо зі своїми все ще боїться говорити щиро, все ще не хоче розікрити карт. З Дольською безпечно.

* * *

На жаль, гетьман завівся у своїх сподіваннях.

Двір був майже пустий. Привітав його старий слуга й попросив до салі, в якій гетьман побачив якогось шляхтича, химерного чоловічка, що здавалося, навіть у контуші добре ходити не вмів. Ані вильотів вправно не закине, ні вуса не підкрутить з фантазією, тільки дурнувато підсміхається.

— Ваша милість, пан гетьман, не пригадують собі мене? — питає.

Гетьман уважно глянув на шляхтича. — Не тямлю, щоб я мав приємність стрічатися з вами.

— А я мав честь бути представлений вашій ясновельможності. Я отець Августин, тринітарського ордену чернець, вашої милости покірний слуга і підніжок.

— Ви — отець Августин? Ні, жартуєте, добродію. Я вже всілякий маскарад видав, але, щоб хто міг перекинутися з умного тринітарія в придуркуватого шляхтича, того я ще не бачив.

Отця Августина ніби хто медом помастив. — А все ж таки я, «сімплекс сервус Деї» (простий Божий слуга), не хто другий, лише отець Августин, — відповів і подав умовлений знак, по якім і мови не могло бути про помилку.

Від отця тринітарія довідався гетьман, що княгиня сподівалася його, гетьмана, але не нині, так і поїхала кудись, і що коли б навіть післанця по неї зараз пустити, то що лише завтра, під вечір, можна б сподіватися її. А що гетьман мусів за яку годинудві їхати дальше, щоб ще перед ніччю наздігнати царевича Олексія, так треба було і без княгині прийняти звіт тринітарія з поїздки до короля Карла.

Звіт цей не відбігав далеко від того, що привіз Заленський, вони ніби порозумілися, щоб виторгувати дещо від гетьмана в користь Польщі і католицизму.

Гетьман дав тринітарієві таку саму відповідь, як і Заленському, і просив його, як тільки княгиня вернеться, порозумітися з нею і ще раз поїхати до Карла.

Чернець дуже вважно вислухав гетьмана, ніби кожне слово його карбував собі в тямці; а тоді, перепрошуючи і застерігаючись на всі боки, натякнув, що поїздка така коштує силу грошей, котрих, на жаль, ані в нього, ані в княгині немає. — Княгиня вже й свої дорогоцінні брилянти заставила і тепер вона турбується, яким би то способом викупити їх, щоб не пропали.

— Гріш, річ набута, — відповів гетьман. — Щоб ми здорові були, для доброго діла не пожалуємо мамони.

А в душі погадав собі: яка то сила в тій марній мамоні! Без неї він зданий був на ласку й неласку царя. Як багато трошей, тоді й пан хороший, а без гроша дурна і наймудріша голова.

Чернець згорнув дукати, подякував за тую дбайливу прихильність і просив поздоровити княгиню.

— Її милість, княгиня, вельми високо собі цінить знайомство і приятельські стосунки з ясновельможним паном гетьманом, об його душевній формації і і благородного ума екселентній едукації висловлюючися заедно з найбільшою реверенцією.

— Не з більшою, ніж я про її милість, княгиню.

— Її милість, княгиня, будуть дуже боліти, що не бачилися з ясновельможністю вашою.

— Не менше болію я, що не бачив княгині.

* * *

Гетьман розпрощався і непочемний шляхтич відпровадив його до карити з тою самою нібито дурнуватою усмішкою, в якою перед годиною привітав його, а яку звичайно носять на своїх тупих і безвиразних обличчях підупалі панки та всілякі збіднілі свояки-резістенти, що тримаються клямок і півмисків повних на дворах покищо не цілком ще підупалих і тільки звільна й незамітно падаючих униз своїх високих і добротливих протекторів.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків в Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Німецький ресторан у баварському стилі

Якшо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шницель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблик та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який уряджений в оригінальному мюнхенському стилі.

Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.

Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., EDMONTON

КВІТИ НА ВЕСІЛЛЯ

Відвідайте наш відділ штучних квітів на весілля та огляньте наш великий вибір букетів для молодої та дружок по цінах, що напевно відповідатимуть й вашому бюджетові. КВІТИ НА ВСЯКІ НАГОДИ.

Amby Lenon Ltd. Florists
10349 Jasper Ave., EDMONTON Tel.: 424-7314

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Найкраще купите
BEEF

HINDS OF BEEF	LB.	69¢
SIDES OF BEEF	LB.	59¢
FRONTS OF BEEF	LB.	49¢
SIDES OF PORK	LB.	45¢

RED OR BLUE BRAND
М'ясо порізане, запаковане, заморожене й доставлене до вашої хати
CROWN CITY MEATS
5814 - 111 Street Lendrum 434-2610 Edmonton

Вся подорож літаком ČSA

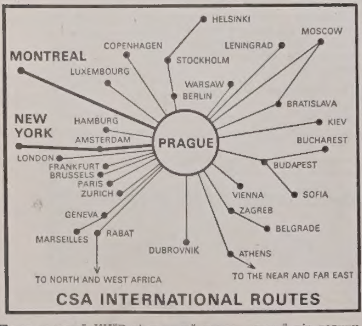

Тепер далекий КИЇВ віддалений усього одну й пів години. Від ПРАГИ. Починаючи з місяця травня, кожного понеділка й п'ятниці, „Ер Кенада" в сполуці з новими реактивними літаками ЧСР ОК пропонують вам безпосередню та вигідну сполуку з Монреалю до Києва, як рівнож до Москви, через їхню нову браму Прагу.
За так низькою оплатою, всього $395.00 КАН.* з Монреалю. Зверніться до вашого місцевого аґента, ЧСА або „Ер Кенада" за ближчими інформаціями.
* 29 - 45 денна поворотна подорож економічною клясою, важна в часі знижкових подорожей.

INFORMATION
Montreal 861-0535/6
1 Place Ville Marie
Toronto: 363-3174
401 Bay Street

ČSA
CZECHOSLOVAK AIRLINES

Підручник релігії для початкових кляс

В Аргентині вийшов із друку підручнику релігії для початкових кляс п.з. «Історія спасіння», що його приготовила екзархальна катехитична комісія.

Книжка призначена для дітей, що вивчають початкові відомості християнської релігії в школах чи вдома, надається зокрема для дітей, які приготовляються до першого Св. Причастя.

«Історія спасіння» складається з двадцятьох лекцій. Мова книжечки проста; речення короткі. Діти, що слабо розуміють українську мову, легко можуть користуватися новим підручником. Ціна: 100 пезів.

Підготовляють збірник Чортківщини

У ЗДА підготовляють публікацію реґіонального збірника Чортківщини.

На недавньому зібранні в Ню Йорку ухвалено таку резолюцію: «Земляки чортківської округи (Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики) звертаються до всіх місцевих комітетів та всіх земляків у вільному світі, щоб виконали свій обов'язок супроти землі, з якої вийшли, і видатними пожертвами на видавничий фонд допомогли довести до успішного кінця почате діло. Цінні історичні матеріяли на 1000 сторінок друку чекають на свою публікацію в „Історично-мемуарнім збірнику чортківської округи"».

Пожертви та все листування слати на адресу голови ділового комітету: Olha Sonevytska, 2466 Webb Ave., Bronx, N.Y., 10468, U.S.A.

Шкільна Рада в Аргентині

Єпископ Андрій Сапеляк, екзарх українців Аргентини, створив екзархальну Шкільну Раду, яка має дбати про парафіяльні рідні школи, координувати навчання, випрацювати програму навчання, організувати вишкільні курси вчителів тощо.

Директор середньої школи М. Василик є уповажнений екзарха для справ шкільництва.

КОЛГОСПИ В УКРАЇНІ

В Україні є тепер 9,340 колгоспів і 1,283 совгоспи. Таку статистику подала «Радянська Україна».

ЄПИСКОП АНДРІЙ САПЕЛЯК ЗАКЛИКАЄ ДО МОЛИТВИ

«СУМНА РІЧНИЦЯ НЕ ЗМЕНШУЄ НАШОЇ НАДІЇ»

Сумна річниця не зменшує нашої надії на Божу силу, каже єпископ Андрій Сапеляк, закликаючи вірних екзархії Аргентини до молитви й діл покути за переслідувану Церкву в Україні.

«Цього року — пише у своєму зверненні єпископ Андрій — минає чверть століття від сумної події, коли дня 11 квітня 1945 року радянський уряд виарештував усіх єпископів Української Католицької Церкви в межах Радянської України, а потім у Польщі, Чехо-Словаччині й Мадярщині».

«Рік пізніше той самий уряд при діяльній співучасті московської партіярхії організував у Львові псевдосинод з гуртка стероризованих українських священиків, які зірвали канонічний зв'язок з Католицькою Церквою, відновлений українським єпископатом 1596 року, і з'єдналися з московською патріярхією. В наслідок цієї події насильства усі катедральні й парафіяльні церкви та церковні установи Української Католицької Церкви на рідних землях перебрала московська патріярхія. Відтоді приналежність українців до Католицької Церкви вважається там злочином. Таке насильство над совістю п'ятьох мільйонів українців, католицького віровизнання в Україні триває по нинішній день, а в той час московська патріярхія висилає своїх єпископів та священиків до католицьких країн, як Аргентина чи Франція, та інших, де вони свобідно душпастирюють серед вірних православного віровизнання».

«Сотні тисяч українців, вірних Католицької Церкви, скитаються по світі задля їхньої віри, між ними їхній верховний архиєпископ і кардинал Йосиф Сліпий, який знайшов, по 18-ти роках сибірського заслання, спокійний притулок при гробі св. апостола Петра у Ватикані. Також Ваш єпископ, дорогі брати й сестри, уродженець України, став Вашим архипастирем на свобідній землі Сан Мартіна тільки тому, що, будучи українцем-католиком, не може ще повернутися в Україну і там душпастирювати серед своїх братів на рідних землях».

«Ця сумна річниця — двадцятип'ятиріччя ліквідації ієрархії Української Католицької Церкви — не тільки не зменшує нашої надії на Божу силу; вона спонукує нас подвоїти наші молитви до Воскреслого Спасителя за свободу Української Католицької Церкви на рідних землях. Наші молитви і наша братня солідарність додадуть сили й відваги нашим терплячим братам у боротьбі за їхні Божі й людські права на релігійну свободу. Ми також звертаємось цим нашим закликом до наших братів у Христі Аргентинської Церкви з проханням долучитись до наших молитов у вияві братньої солідарности з переслідуваними християнами».

«Двадцятип'ятиріччя ліквідації Української Католицької Церкви на рідних землях є також для нас, українських вірних у країнах вільного світу, великою спонукою збільшити наші зусилля у розбудові нашої Церкви в Аргентині так, щоб апостольська екзархія українських вірних у цій гостинній і свободолюбній країні стала заборолом католицького віровизнання українського народу на землі Сан Мартіна і колискою місіонерів — як священиків, так черниць і мирян, майбутніх апостолів української землі, освяченої християнством уже тисячу років».

«Під час цього 1970 року доручаємо усім українським вірним особливі приватні і прилюдні молитви за привернення релігійної свободи Українській Католицькій Церкві на рідних землях. До загальних молитов додаймо діла покути, щоб Господь скоріше прийняв наші благання, просячи заступництва в Пресвятої Богородиці й усіх святих нашої Церкви: Володимира, Ольги, Бориса й Гліба, Йосафата, наших мучеників за віру».

«Нехай Господь кріпить нас усіх на нашій хресній дорозі в надії на скоре прославлення Церкви мучеників та ісповідників».

ПОЖЕРТВИ З АРГЕНТИНИ

Теж українці Аргентини роблять збірку на допомогу українцям Югославії.

Кардинал Леже за безженність

Кардинал Поль-Еміль Леже, колишній монреальський архиєпископ, сказав у Мілялі, в Італії, що він рішучий прихильник зберегти безженність духовенства Латинської Церкви.

Від 1967 року кардинал Леже є місіонером в Африці.

ТІТО, МАЙЖЕ ПЕВНО, БУДЕ В ПАПИ

Югославський президент Йосип Броз-Тіто восени поїде до Риму з державною візитою. Сподіваються, що він відвідає теж папу Павла VI.

Італійський президент Джузеппе Сараґат у жовтні минулого року був у Тіта.

Вісті з Едмонтону

Храмове свято в церкві Пресв. Євхаристії

Парафіяни церкви Пресвятої Євхаристії минулої неділі врочисто святкували храмове свято.

З Преосвященним Нілом були о. синкел В. Лаба, о. д-р М. Сопуляк, о. М. Ничка ЧСВВ, о. Б. Снігурович (дияконував) та о. Ів. Кратко (церемонієр).

Перед тріюмфальною брамою Владику вітала група 18 дітей в українських одягах. Привіт сказала мала Ірця Снігурович, вручаючи китицю троянд. Трохи дальше стояла група молоді з Марійської дружини дівчат під проводом голови Дж. Саґан і УКЮ під проводом голови Д. Раско. Привіт сказала Діяна Мидляк гарною українською мовою. Коло самих сходів до церкви, за давнім українським звичаєм, хлібом-сіллю привітав Владику кол. голова церковного комітету П. Головатий (заступаючи голову). З ним були голови відділу ЛУКЖ п-і И. Кулеба та представник парафіян П. Сулук. По обох боках, від брами аж до церковних сходів, творили шпалір, зі свічками в руках, членкині відділу ЛУКЖ. В дверях церкви Владику привітав о. протопресвітер Я. Федуник, парох церкви. На знак підчинення він передав ключі до церкви. Під спів парафіяльного хору «Будь ім'я Господнє» Преосвященний Владика ввійшов до церкви, щоб почати архиєрейську св. Літургію.

Проповідь про значення Пресвятої Євхаристії в житті християнина сказав Владика Ніл.

Після врочистого богослуження, що закінчилось мируванням, був празничний обід у парафіяльній залі. Вся заля була повнісінька.

Господарем обіду був д-р М. Снігурович. Він сказав, що парафіяни церкви Пресв. Євхаристії ще до II Ватиканського собору всеціло включилися в життя своєї парафії і своєї Церкви. «Якраз цей дух тісної співпраці із своїми оо. душпастирями зробив її одною із найдіяльніших парафій Едмонтону, чого останнім доказом є збудування Дому пенсіонерів, що став окрасою не тільки нашої парафії, а й міста Едмонтону та всієї єпархії». При парафії, крім рідної школи, є дуже активний танцювальний гурток (понад 50 учасників), що його вже кілька років успішно веде п. В. Іщенко. Активною стала теж молодь, яка під проводом о. І. Кратка веде своє організоване життя в рядах УКЮ (біля 30 членів).

З привітальними промовами потім виступали п. М. Кітура від церковного комітету, п. Я. Клодій від управи Дому пенсіонерів, п-і Иосифа Кулеба від відділу ЛУКЖ і від БУК — сам господар, який є членом парафіяльного відділу БУК. О. парох Я. Федуник у своєму слові коротко з'ясував розвиток парафії від початків її формального заснування 1949 року та будови підвалу церкви за першого пароха о. д-ра М. Сопуляка. Церкву вирішило будувати тільки дев'ять членів. Сьогодні церква має все устаткування, майже вже викінчена, щонеділі правляться три Служби Божі, членство дуже зросло.

Склавши подяку Владиці, о. парох подякував теж священикам (поданим вище), як теж найближчому сусідові о. В. Волошинові, що був гостем на обіді, а також господареві д-р М. Снігуровичеві, диригентові п. Е. Єлинякові, дякові п. А. Хомлякові, членкиням ЛУКЖ, зокрема кухонному комітетові, що приладнав гостину, та всім гостям і парафіянам-учасникам.

Кінцеве слово сказав Преосвященний Ніл. Він з признанням згадав працю священиків: о. Л. Джиґолика та о. А. Труха, які робили перші організаційні спроби, далі парохів о. М. Сопуляка, о. Д. Грещука та о. Я. Федуника. Під їхнім проводом парафіяни щораз краще й ширше розбудовували своє церковне життя.

Висловивши признання, Владика поблагословив дальшу працю парафії.

Малята – матерям

(омен) При церкві св. Василія в південному Едмонтоні є Марійська дружина. Вона має 40 членкинь; духовним опікуном є о. Ігн. Головайчук ЧСВВ.

Недавно членкині Марійської дружини влаштували чайне прийняття в пошану матерів. Організаторкою цього святкування була п-а Леся Мороз, а виконавцями програми були діти садочка під проводом с. Петронелі. Панна Леся привітала Преосвященного Ніла, нашого ієрарха, що загостив на це зібрання. Доповідь Лесі Мороз про гідність і любов матері була повна змісту, а її українська мова та щирий тон були бездоганні. Шкода тільки, що люди в залі були трохи замало уважні до цього.

На сцені виступали малята. Вони деклямували, співали, танцювали. Виступи були гуртові й сольові. Кожна мати дитини з садочка одержала даруночок-пам'ятку, зладжену самими дітьми. Промовляла ще п-і Л. Слобода, голова місцевого відділу ЛУКЖ, а закінчив словом і молитвою о. парох В. Підскальний.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 5 червня:

о 8-ій год. веч. в авдиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню: віче, на якому промовлятиме керівник ресорту внутрішніх справ ВО УНРади д-р Т. Лентій з Мюнхену.

* * *

Неділя, 7 червня:

о 4 год. попол. в авдиторії катедральної церкви: річний чай і показовий концерт дітей рідної школи при катедрі св. Иосафата.

ВПЕРШЕ ПРИЙМАЮТЬ СВЯТЕ ПРИЧАСТЯ. — В едмонтонській церкві Пресвятої Євхаристії 37 дітей уперше прийняли Святе Причастя. Між ними було 23 дівчаток: І. Шарун, В. Юрків, Дж. Бовал, С. Дуляба, К. Басараба, Ір. Снігурович, М. Басараба, А. Серінк, К. Камінеська, Ів. Лиско, К. Луцик, Б. Заплотинська, Д. Жук, Ш. Миськів, Д. Павлюк, К. Шенлей, В. Фарина, Д. Паскоська, С. Юрійчук, К. Махній, К. Лупул, Д. Осадчук, К. Юрійчук і 14 хлопців: Д. Деґодь, М. Івасюк, А. Заваський, А. Теліщук, Б. Федорук, Б. Ожга, Л. Сліпчук, Д. Порохівник, В. Сливка, Б. Мельничук, І. Передерій, Н. Василиця, Д. Головайчук і Д. Сумик.

Двоє дівчаток — Сенді й Корі Юрійчук (фото вгорі) — це тітка і братаниця.

Дітей до першої сповіді і першого Св. Причастя підготовляли сестри служебниці Иосифа й Альфонса. Діти здебільшого навчаються в сепаратних школах, лише декілька — в публічних. У школах від початку березня дітей окремо підготовляв о. протопресвітер Ярослав Федуник, парох церкви Пресв. Євхаристії.

Службу Божу, в час якої діти причащалися, служив о. канцлер М. Сопуляк. До Св. Тайн приступило теж багато батьків і рідних. По богослуженні було снідання, яке приготовив відділ ЛУКЖ.

Фото: «Академія»

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

«ЗВ'ЯЗКИ» КАРДИНАЛА СЛІПОГО ЗІ СОВЄТАМИ
КОНСИСТОРСЬКИЙ ПРОКУРОР ОБВИНУВАЧУЄ

Рух за церковну єдність, що захопив Українську Католицьку Церкву, перекинувся вже й серед православних українців. Багато з них не приховують свого подиву для особи кардинала Й. Сліпого. Той рух не до вподоби вінніпезькій греко-православній консисторії, яка далі «непохитно» стоїть на сторожі своєї окремішности. Мабуть, це є також головною причиною неприхильности вінніпезького «Вісника» до українського кардинала.

Вже декілька разів орган вінніпезької консисторії містив випади проти нашого верховного архиєпископа, закидаючи йому шкідливі зв'язки зі «совєтськими достойниками». Тепер — можливо, під додатковим впливом вінніпезької спеки — консисторський прокурор опублікував довге обвинувачення не тільки проти кардинала Сліпого, а й проти української преси, яка зробила з нього героя над героями і через це крізь пальці дивиться на його «таємні переговори».

Якби не було «Вісника», то люди і не знали б нічого. На щастя, є у Вінніпезі орган консисторії, що пильно слідкує за всім і має сміливість сказати все («Вісник», 1 червня).

Таємничі ходи кардинала Сліпого — каже «Вісник» — почалися ще 1963 року, коли він прибув до Риму. «У жовтні 1963 р. митрополит Йосиф Сліпий брав участь у відзначенні совєтською амбасадою в Римі жовтневої комуністичної революції. Тоді він в інтерв'ю зі західними журналістами заявив, що має намір повернутися до СССР». Ця вістка дійшла до «Вісника» аж у березні 1964 р. Ще й тоді «Вісник» не дізнався, що на гостину в совєтській амбасаді з приводу державного свята СССР, прибули майже всі римські дипломати враз із кардиналом-нунцієм і деканом дипломатичного корпусу. Були там деякі журналісти. На особисте бажання папи Івана XXIII прибув туди й митрополит Йосиф Сліпий, щоб заявити своє бажання вернутися до СССР. Це він зробив.

Деякі ієрархи, наприкінці другої світової війни, виїхали з України. Поганого слова не можна сказати про них. Але тільки добрим словом можна згадувати тих єпископів, що не рятували себе, а залишилися зі своїм духовенством і вірними. Один із них, після 18 років ув'язнення, завдяки заходам папи Івана XXIII і президента Кеннеді, приїхав 1963 року до Риму. Цікавим журналістам не розказував про свої терпіння, а сказав, що хотів би вернутися між своїх вірних. І сказав це в совєтській амбасаді. Ця заява і вся поведінка викликала подив у всіх; у людей з «Вісника» — тільки недовір'я.

Через чотири роки у Римі був совєтський президент М. Підгорний. Був у папи Павла VI. Ніяка газета не повідомляла про зустріч Підгорного з кардиналом Сліпим. Єдиним винятком був один бразилійський часопис. На підставі повідомлення з Бразилії (!) «Вісник» з гірким жалем писав про «довірочну розмову». І ще раз тепер повторює давні теревені. Якщо люди у «Віснику» бачили бразильську газету, то, певно, ніхто з тієї газети не бачив Підгорного у кардинала Сліпого, бо його там не було. За три роки був час цю справу перевірити. «Вісник», поєднуючи виняткову пильність з винятковим недбальством, цього не зробив.

Накінець — ще одна «зустріч і таємні переговори». Не аби з ким — із висланцем московського патріярха Никодимом. Митрополит Никодим, який зараз після IV архиєпископського синоду Української Католицької Церкви, з'явився в Римі і ходив до різних церковних достойників, висловив бажання відвідати кардинала Сліпого. Наш кардинал прийняв його. Про що вони говорили? Про що взагалі могли говорити? Московському митрополитові немила справа об'єднання Української Католицької Церкви, немила також справа об'єднання Української Православної Церкви. Він легко знайшов би якусь спільну мову з «Вісником», та не з кардиналом Сліпим.

За нашими відомостями, розмова була коротка. І, власне, розмови не було. Це була куртуазійна візита. Гість з Москви приніс українському первоієрархові деякі видання московської патріярхії, а кардинал Сліпий подарував йому деякі публікації Українського католицького університету.

Ми — каже «Вісник» — розкрили тільки три «випадки тайних контактів кардинала Сліпого з високими достойниками Совєтського Союзу та московського православія». «А скільки їх є невідомих?». Нарешті хоч одне розумне слово! Багато-багато зустрічів, здебільшого дуже таємних, мав наш первоієрарх з різними совєтськими достойниками: державними, церковними й поліційними. Ні до чого з ними не домовився. Через

(закінчення в 3-ій колонці)

КОНСИСТ. ПРОКУРОР

(закінчення ред. статті)

це вони не забувають його і в Римі.

Рядки ці писані не в оборону кардинала Сліпого, який її аж ніяк не потребує. Ми тільки здивовані тим, що вінніпезький консисторський прокурор, людина зі зірким оком і темною головою, пропонує свій несамовитий випад як зразок усій українській пресі.

ЛІТНЯ ОСЕЛЯ ЖДЕ ДІТЕЙ

Гарна й добре впорядкована єпархіяльна літня оселя над озером Вобман поблизу Едмонтону відкривається в неділю 5 липня.

Від 5 до 19 липня буде хлоп'ячий табір від 19 липня до 2 серпня буде дівочий табір. Директором першого табору призначений о. Роман Ганкевич, другого — о. Пилип Шендюк. Молодими учасниками обох таборів будуть опікуватися сестри служебниці та інші виховники.

В літній оселі є приміщення для 200 дітей. Не тільки місце, а таки гарні й добре устатковані приміщення. На цю пору літня оселя Едмонтонської єпархії належить до найкращих. Оплата за двотижневе перебування — тільки 30 долярів.

Едмонтонська канцелярія оголосила заклик, щоб установи, організації та окремі громадяни допомогли вислати якнайбільше дітей в оселю, оплачуючи кошти за них. Це буде допомога не тільки менш заможним батькам та їхнім дітям, а передусім важливій справі виховання української молоді не тільки Едмонтону, а й усієї єпархії.

До відкриття оселі — ще місяць часу. Можна і треба зробити так, щоб оселя виконала повністю своє призначення. Зголошення слати на адресу: Camp Director, St. Josaphat's Cathedral, 10025 - 97 St., Edmonton, 17, Alta.

Наші мученики за віру

ЗІБРАТИ І ЗБЕРЕГТИ ВІДОМОСТІ ПРО НИХ

Рада українського богословського наукового товариства (УБНТ) оголосила заклик до своїх членів насамперед вшанувати пам'ять «померлих за Христа і за єдність Христової Церкви в умовах переслідування, серед яких наша Церква старої Києво-галицької митрополії родила безліч ісповідників і мучеників», а також «збирати точні дані про ієрархів, священиків і мирян, щоб створити їм вічний пом'яник для грядущих поколінь, докласти всіх старань, щоб широким колам суспільности в світі, зокрема християнам, відкрити очі на правду про те, що Вселенська Христова Церква є в сучасності, не тільки в минулому, вбогою, терплячою Церквою, що терпіння належить до її істоти так, як хрест і Голгота належать до Христа, нашого Господа».

«У всіх наших поминальних зібраннях, вільних від почувань ненависти до будь-кого, треба викресати свідомість, що якраз своїми терпіннями Церква давньої Київської митрополії засвідчує свою силу і свою повноцінність у великій вселенській родині Христової Церкви. Ми падаємо на коліна перед терпінням і горем Церкви, але ми підіймаємося з землі і з вірою дивимося на Воскреслого Христа: «Хрестові Твоєму поклоняємось, Владико, і святеє Воскресення Твоє славим».

«Сумна з людського погляду 25-літня річниця є для нас, віруючого народу давньої Київсько-галицької митрополії, — без уваги на те, чи ці люди визначають себе, за своєю вужчою свідомістю, білорусинами, поляками, розсіяними українцями, русинами, словаками, югославцями, мадярами, американцями, канадцями чи австралійцями, — нехай буде роком єднання в молитві, в щоденній праці, в болі і радості! Бо першопрестольний град християнства на цілому европейському Сході є матір'ю отого всього Божого народу. Для цього Божого народу поминальний рік повинен стати роком співстраждання-єднання у блаженствах, бо Христові блаженства — неперевершений в історії всього людства маніфест істини, вільности, справедливости. Блаженства — це і дух, і програма християнства. Вони Божі, бо в них найбільше людського. І саме увесь багатий і глибокий зміст тих блаженств треба сучасній людині довести до її свідомости».

«Наша Церква йде шляхом блаженств, а ми в цьому році блаженств будемо єднатися свідомо, міцно і радісно з усіма тими, про яких Христос сказав: «блаженні ви...» Духовним співстражданням-єднанням у блаженствах з усіма вбогими, засумованими, плачучими, терплячими, переслідуваними, спраглими правди і голодними, зокрема з братами і сестрами нашої помісної Церкви, зміцнимо моральну силу тих блаженств, а перед світом дамо живе свідчення, таке потрібне всьому християнству, бо людина нашого віку забуває про блаженних, не бажає чути їхнього голосу і часто своїми мислями та своїм діянням викреслює блаженства з Христової благовісти».

«Члени нашого товариства у своїй дослідній науковій праці, письмом і словом, повинні вказати на великі досягнення цілої помісної Церкви первопрестольного города Києва. Над усіма тінями, що спричинені нашим неспокійним століттям, таки сяє світло її моральної, духової і надприродної, багатої на благодаті Святого Духа, сили, що свідчить про її живучість і зрілість. Церква ця страждає, але водночас вона живе повним християнським життям. Вона молиться, вона дає свідчення вселенськості та єдності, вона виявляє себе в душпастирській праці, вона досліджує і поглиблює всебічно різні галузі знання, вона має свою ієрархію, найвищих пастирів, вона має здорове духовенство, що залишається вірним своєму покликанню проповідувати Боже слово і служити християнським громадам; вона має свідомих, віруючих і в християнському благочесті живучих мирян, вона має справжні християнські родини серед теперішнього моря безродинного людства. Ця наша Церква — направду жива частина таїнственного Христового тіла: Вселенської Христової Церкви».

«Завдання членів УБНТ — самим бути свідками цієї живої сили нашої Церкви, плекати цю свідомість у своєму оточенні і всі свої дарування поставити на служіння своїй Церкві, щоб зміцнити ці сили і дальший ріст своєї Церкви».

На цю пору головою Ради УБНТ є о. д-р Іван Гриньох, секретарем — о. д-р Іван Хома. Органом товариства є журнал «Богословія», що колись виходив у Львові, а тепер у Римі.

ЯК АРЕШТУВАЛИ А. АМАЛЬРІКА?

Репресія з квітами

Чи ще можуть бути сумніви, що Росія скинула з себе брутальне сталінське минуле? Ні, не після того, що сталося минулого тижня. Під час арешту одного відомого совєтського письменника два авта жорстоких каґебістських аґентів у дорозі зупинилися серед поля, щоб нарвати квітів дикого бузку. І хоч за влади Леоніда Брежнєва інакомислячих кидають у в'язниці чи в притулки для божевільних, проте це робиться з серцем і квітами.

Чи ж не так? Андрій Амальрік, непокірливий молодий письменник, що вже був раз об'єктом зацікавлення КГБ, мабуть, не радіє з цього. 32-річний Амальрік є автором книжки «Чи доживе Совєтський Союз до 1984 року?», у якій він відкрито провіщає розвал совєтської системи. З того часу, як на початку цього року його книжка була надрукована на Заході, спостерігачі московської сцени дивувалися, як він міг уникнути арешту. Одна неприємна теорія пояснювала, що Амальрік був частиною інтриги КГБ для інфільтрації інакомислячої совєтської інтелектуальної громади.

«Справа мого можливого арешту, — скаржився Амальрік, — стала літмусовою пробою, чи я аґент КГБ».

Бойова вдача. Одного ранку минулого тижня КГБ заткнув рота Амальріковим принижувачам. Чотири авта та 14 членів залоги в них зупинилися біля письменникового сільського будинку в Акуловому, що лежить 85 миль на південний захід від Москви. Двоє з них постукали в двері і пояснили, що вони хотіли довідатись, чи Амальрік та його вродлива дружина-татарка Гізеля будуть голосувати в наступних виборах. Коли ж їх впустили всередину, вони заявили, що вони аґенти КГБ і покликали решту своїх колег.

Вірний своїй бойовій вдачі Амальрік вимагав, що він має право перевірити документи кожного поліцая КГБ. Він також пильно розглянув наказ на арешт, а коли знайшов у нім помилкову дату свого народження, то жартуючи сказав: «Бачите, ви прийшли не до того, кого вам треба». Амальрік дізнався, що половина аґентів була зі східносибірського міста Свердловська, де копію його книжки, надрукованої підпільним «самовидавом» на машинці, влада конфіскувала.

Через годину московські аґенти вирішили забрати Амальріка до столиці, де він має однокімнатне помешкання в переповненому гуртожитку. Протестуючи, що він має право бути присутнім при обшуці свого житла, Амальрік відмовився рухатися. Тоді двоє каґебістів підняли його за руки й вивели надвір.

Інші поліцаї перешукали житло й конфіскували 30 предметів. Одним з них була книжка Амальріка голляндського видання російською мовою, яку один з урядників зловісно назвав „наклепницькою фабрикацією". Другим предметом була стара, недіюча, мисливська рушниця, на яку Амальрік не мав дозволу — провина за яку в Совєтському Союзі дають до двох років ув'язнення.

У дорозі до Москви каґебісти побачили поле з бузком і наповнили ним скриню одного з авт. Вже в місті один з них порадив Гізелі купити якихось харчів для її чоловіка. «Він їх потребуватиме там, куди їде», дбайливо сказав поліцай.

Коли Гізеля повернулася назад до Москви, Амальрік і його ув'язнювачі ще були в кімнаті. Тут аґенти знову конфіскували довгий список предметів. Серед них п'ять неопублікованих п'єс, що вже були в його процесі в 1955 р., на якому його як „паразита" засудили на півтретя року примусової праці в Сибірі. Московські каґебісти не дозволили Амальрікові взяти харчі, що Гізеля накупила для нього. Сказав Амальрік своїй дружині: «До побачення. І не журися, голубко. Будь здорова».

На кінці тижня Гізеля ще не знала, де перетримують її чоловіка та в чому його звинувачують. Найбільш імовірним є обвинувачення в участі в антисовєтській пропаганді — провина, за яку можна дістати найбільше сім років в'язниці і п'ять років заслання додатково.

«Тайм», 1 червня
переклав ТГЛ

ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ В УДАЧАХ І НЕВДАЧАХ

о. Микола ДЯДЬО

«Дай мені мудрість поводження (удачі) і неповодження (невдачі), щоб я вмів не вивищатися в одних і не падати в других». Таку просьбу Господеві каже Божий слуга митрополит Андрій Шептицький у молитві «За Божу мудрість».

Людське життя — як весняна погода: раз світить і пригріває сонечко, то знов приходить приморозок і небо захмарюється, навіть пролітає сніжок. І в нашому житті бувають веселі й радісні дні, тижні, а потім приходять сумні і прикрі. Ні одні, ні другі не стоять незмінно. «Все по бурі йде погода» — казав Іван Франко.

ЗВІДКИ НЕВДАЧА?

Не таким мало бути наше земне життя. Все, що Бог сотворив, включно з людьми, «воно було дуже добре» (Буття 1:31). Та ми, люди, самі привели до того, що, крім «удачі», крім щастя, вдоволення, здоров'я, радости, життя без смерти, маємо тепер ще й «невдачу»: терпіння, нестачі, смуток і смерть.

«За те, що ти послухав голосу твоєї жінки і їв з дерева, з якого Я наказав тобі не їсти, проклята земля через тебе. В тяжкім труді живитимешся з неї по всі дні життя твого. Терня й будяки буде вона тобі родити, і їстимеш польові рослини. В поті лиця твого їстимеш хліб твій, поки не вернешся в землю, що з неї тебе взято» (Буття 3:17-19).

І так «терня і будяки» маємо на нивах; «терня і будяки» маємо в тілі і душі! Щоякийсь час щось нас уколе чи заболить, щоб дати нам нагоду надолужити за наш непослух і захланність.

Були і є ще сьогодні «мудреці», що кажуть, нібито людина зовсім добра, незіпсута, що ніякого не було первородного гріха і немає його наслідків. Така «філософія» ніяк не може пояснити вічні людські «удачі» і «невдачі».

Людина була сотворена, в першій мірі, для щастя, для «удачі». Господь, безмежно щасливий, хотів наче «поділитися» своїм щастям з кимось, кого ще не було. Сотворив Він людей, щоб дати їм стільки щастя, скільки їх істота може прийняти. І хоч первородний гріх багато зіпсував з того, до чого нас Господь сотворив, все таки дещо осталось. І те «дещо» саме є нашою життєвою «удачею». Тим добром чи, власне, рештками добра, що нам залишилося, є життя, здоров'я тіла, здоров'я душі (нормальність), майно, добре ім'я між людьми, добра родина, приналежність до правдивої Христової Церкви, приналежність до талановитої нації, життєві вигоди. Все це та інше — то залишки добра, що його дав нам Господь перед первородним гріхом.

Гріх наших прародителів і наші особисті гріхи приносять нам «невдачу». До них належать: смерть, терпіння тіла (недостатки), терпіння душі (смутки, жалі, непевності, розлуки).

З такою долею і недолею приходиться нам жити ввесь наш земний вік. Що ж ми бачимо в житті?

А бачимо, що дуже-дуже багато людей не знають, як жити тоді, коли мають «удачу», а, мабуть, ще менше людей знають, як жити, коли мають «невдачу».

БІБЛІЙНІ ПРИКЛАДИ

Погляньмо на євангельський приклад, як живе людина, що має «удачу».

«Був один чоловік, що одягався у кармазин та вісон та бенкетував щодня розкішно. Убогий же якийсь, на ім'я, Лазар, лежав у нього при воротях, увесь струпами вкритий; він бажав наситися тим, що падало в багатого зі столу; ба навіть пси приходили й лизали рани його» (Лука 16:19-21).

Багатий мав «удачу», але як з неї скористав? Чи визнавав він, що його майно — це річ Богом позичена? Чи поділився він з бідним Лазарем? Чи земна «удача» запевнила йому вічну «удачу»? Ні! Він не мав мудрости, як з «удачі» користати.

«В аді, терплячи тяжкі муки, звів він очі й побачив здалеку Авраама та Лазаря на його лоні». Він просить Авраама післати до нього Лазаря, щоб зволожив його язик, бо «мучуся в полум'ї цім».

Якби той багач мав був за свого земного життя небесну мудрість, як користати з дочасної «удачі», то і сам був би на землі жив без недостатків і після смерти не терпів в полум'ї.

Ще згадаймо про іншого багача. Йому зародила нива. Що робити? — журиться він. Нікуди поскладати того багатства.

«Ось що я зроблю: розберу мої стодоли, більші побудую і зберу туди все збіжжя і ввесь мій достаток та й скажу душі своїй: душе моя, маєш добра багато в запасі на багато років. Спочивай собі, їж, пий і веселися!»

«А Бог сказав до нього: безумний! Цієї ж ночі душу твою заберуть у тебе, а те, що ти зібрав, кому воно буде?»

«Отак воно з тим, хто збирає для себе, замість багатіти в Бога».

І тому також бракувало небесної мудрости, як користуватися «удачею», що її дав Господь. Якби він був знав, що його добро тільки винаймлене йому, що він повинен не лише про себе думати, а й про інших, то був би і сам жив вигідно на землі і після смерти не був би покараним!

А тепер погляньмо на людину, що мала в житті «невдачу». Погляньмо на праведного і терпеливого Іова. Тому зразу велося. «У нього народилося семеро синів і три дочки. А статку було в нього 7000 овець, 3000 верблюдів, 500 пар волів, 500 ослиць і пребагато челяді, так що чоловік той був найбагатший з усіх мешканців Сходу». (Іов 1:3). Та позаздрив сатана Іовові і, за дозволом Божим, наслав на нього багато нещасть. Волів і ослиць позаймали савеї — вороги. Грім спалив овець і чабанів, пожер їх... Халдеї, згуртувавши три ватаги, напали на верблюдів та й позаймали їх, а слуг мечем повитинали... Аж приходить інший та й каже: сини твої та дочки трапезували й пили вино в домі свого старшого брата, аж сильний вітер подув з пустині, напер на чотири вугли дому, і дім завалився на дітей, і вони загинули (Іов 1:13-19).

Хто з нас мав у житті стільки лиха, та ще й одне за одним? Як то ми повелися б, якби такі чи менші нещастя

(закінчення на 5 стор.)

ЗА БЛАГОСЛОВЕННЯМ ІЄРАРХІЇ
Української Католицької Церкви

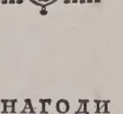

З НАГОДИ
ІСТОРИЧНИХ
ПОСТАНОВ
АРХИЄПИСКОПСЬКОГО
СИНОДУ У.К.Ц.
ВІД 4 ЖОВТНЯ, 1969 РОКУ

ДЕНЬ ПОМІСНОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ
КАТОЛИЦЬКОЇ
ЦЕРКВИ

Неділя, 21-го червня 1970 р.
Торонто, Онт.
„EXHIBITION GROUNDS"
10:30 — Архиєрейська Служба Божа
3:00 — Святковий Концерт

Координаційний Комітет
Українських Організацій Канади і ЗСА
За Здійснення Патріярхату
Української Католицької Церкви

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ПРОТИ МІШАНИХ ПОДРУЖ

У кількох останніх роках появилися в нашій пресі на тему зросту мішаних подруж десятки статтей, в яких автори вказують на той приріст, як на смертельну загрозу українства у вільному світі. Такі статті повинні були викликати відповідну реакцію наших найвищих громадських установ в їхніх конгресових резолюціях. Ми чекали від нашого проводу на ясні і відважні вказівки, якими могла б руководитися наша спільнота не тільки у вільному світі, але й під большевиками, де пошесть приросту мішаних вінчань так само або, може, ще й більше загрозлива, а де ніякий прилюдний голос проти неї неможливий, бо там мішані вінчання, це один зі засобів московської денаціоналізаційної політики большевицької влади і партії. Як дуже большевики бояться такого нашого голосу, видно з київського журналу «Україна» (24 жовтня 1965), що накинувся зі скаженою люттю і грубою лайкою на статті в нашій пресі проти приросту мішаних вінчань.

На жаль, наші сподівання на такий голос нашого найвищого громадського проводу не справдилися. В резолюціях першого Світового конгресу вільних українців ані в резолюціях 10 конґресу українців Америки нема ані слова про приріст мішаних вінчань. Це дуже грізне явище, коли наші найвищі громадські проводи супроти цієї смертельної загрози для будучности українства реаґують так, що набирають води в рот і ховають голову в пісок.

В «Америці» з 23 вересня 1969 у «Відкритому листі до екзекутиви УККА» подано, що мішані подружжя мали бути обговорювані на X Конґресі УККА в Ню Йорку в рамах нарад комісії жіночих справ, до якої мали входити представниці наших жіночих організацій у ЗДА. З великою надією ми ждали висліду тих нарад, бо наші жінки були все тими, що в першу чергу берегли і хоронили свої родини і своїх дітей від винародовлення в мішаних подружжях. Коли ж найвищий провід нашого жіноцтва в ЗДА не згадав ані словом про мішані вінчання в резолюціях X конгресу, то це явище таки дуже грізне.

У зв'язку з цим явищем заслуговують на уваґу ось ці завваги п. Ст. Куропаса в «Свободі» (15 травня 1970): «З обсервації мішаних подруж у Чікаґо можу ствердити, що причиною мішаних подруж є самі матері. Трапляються українські хлопці, але дівчата, за вказівками «мамці», відкидають їх, чекають князя, в найгіршому випадку — лікаря. І на хлопців матері мають вплив! Батьки тут ні при чому. Отже, «мамці», не відганяйте наших хлопців від своїх донь; навпаки, ведіть їх у гущу юнаків, на Союзівку зокрема!»

Грізним явищем є теж такий уступ у редакційній статті «Вільного світу» з 20 квітня 1970: «Хто може авторитетно ствердити, що мішані подружжя йдуть нам, українцям, на шкоду? Не досить судити по кількох прикладах на нашій вулиці; потрібно в світовому маштабі знати, чи українець або українка в мішаному подружжі губиться для українства, чи здебільшого придбає нам ще симпатиків з неукраїнців?»

Винятки, може, й не губляться, але величезна більшість мішаних подруж пропадає для нашого народу і нашої Церкви. Та й що нам із тих «симпатиків з неукраїнців», як не стане самих українців?

Немов ясний промінчик сонця з-поміж чорних хмар, показався у «Свободі» (19 травня ц.р.) промінчик надії в понурій ситуації приросту мішаних вінчань. Під заголовком «Синод єпископату УКЦ» читаємо дослівно: «21. Мішані подружжя. Реферував єпископ Іван Прашко. Маючи на увазі, що мішані подружжя бувають дуже часто причиною великих родинних непорозумінь, а також великою причиною релігійного індиферентизму та денаціоналізації, треба конче перестерігати вірних і відраджувати від мішаних подруж».

Наші Владики сказали своє ясне і відважне слово. Цією перестогою наш єпископат стає на чолі рятування українства, загроженого приростом мішаних вінчань не тільки у вільному світі, але й під большевиками. Тепер уже найбільше авторитетно рішено, що приріст мішаних вінчань шкідливий для нашої Церкви й нашого народу. Більших авторитетів за наших Владик, ми не маємо ані тут, у вільному світі, ані на рідних землях. Тож слухаймо їх.

Маємо надію і хочемо вірити, що за цією першою пересторогою наших Владик прийдуть їхні пастирські листи; що наші священики подадуть цю пересторогу до відома з проповідальниць усій нашій спільноті, а нашим братам і сестрам на рідних землях через радіопередачі; що наша преса почне вміщувати редакційні статті в дусі тієї перестороги; що наші організації почнуть на своїх з'їздах і зборах ухвалювати відповідні резолюції, постанови, вказівки і напрямні в дусі тої історичної і мудрої перестороги.

інж. О. М. Типовиницький
Лос Анджелес, Каліфорнія

ВАНДАЛИ В СИНАГОЗІ. — У Бостоні невідомі злочинці знищили устаткування в двох синагогах. Рабин Мордехай Завицький держить поломані сувої Тори; збоку — його дочка Роберта плаче.

ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ В УДАЧАХ І НЕВДАЧАХ

(закінчення з 4 стор.)

спадали нам на голову, як спадали на Іова?

Як повівся Іов? Він попав у великий сум. Це ж природне. «Роздер на собі одежу, обстриг волосся, упав до землі, поклонивсь і промовив...» Що промовив? Чи розпачав, проклинав свою долю, просив собі смерти? Ні! Його слова повні небесної мудрости: «Нагим вийшов я з материнської утроби, нагим і повернуся туди. Господь дав, Господь і взяв. Нехай ім'я Господнє буде благословенне!»

Ось так поводиться у «невдачі» людина, що має небесну мудрість. У час удачі не вивищався, в час невдачі не упадав, а уповав на Бога!

То ще не були всі його нещастя. Сатана, за Божим дозволом, «ударив Іова лютою проказою від стіп до голови», а жінка радила йому: «Лихослов Бога та вмирай». Та він відповів: «неначе б говорила яка дурна, отаке й ти говориш. Приймали ми добро від Бога, а лиха то й не приймати?»

Чуємо від Іова деякі слова великого болю: «Нема мені ні миру, ні спокою, нема відради, прийшов на мене клопіт». Після довгих роздумів над терпіннями на землі, Іов вкінці заявляє: «Клянуся Богом Всесильним, що напоїв гіркотою душу мою! Покіль мій дух у мені, і Божий подих у моїх ніздрях, мої уста не говоритимуть неправди, брехні мій язик не промовить... Покіль не вмру, я досконалости моєї не зречуся. Триматимусь моєї правди, я її не облишу. Совість моя ні одним моїм днем мені не докоряє!»

Хоч приятелі стараються знайти причину нещасть Іова в його гріхах-провинах, він, Іов, свідомий своєї безгрішности і довіряє Божому провидінню.

А наслідок цієї вірности? Господь повернув Іовові його становище. Збільшив усе, що було в Іова, удвоє. «І благословив Господь нове становище Іова більш, ніж старе, і було в нього 14000 овець, 6000 верблюдів, 1000 пар волів і 1000 ослиць. І народилося у нього семеро синів і три дочки».

Ось нам приклади тих, що не вміють жити мудро в «удачі», і тих, що мають небесну мудрість і знають, як жити в «невдачі».

БОЖИЙ СЛУГА

Що ж нам сказати про Божого слугу Андрія? І він мав у своєму житті багато «удач»: походив зі славної шляхетської родини, був багатий, здоровий, розумний, відомий не лише серед своїх рідних, серед свого народу, а таки в усьому світі, передовсім католицькому. Був найвищим церковним достойником Української Католицької Церкви. Був авторитетом для всього народу в дочасних справах, був «амбасадором» України в її радісних хвилинах і в хвилинах смутку. Був потішителем і помічником, був світлом, що світило на святоюрській горі усім, що того світла потребували! Такі успіхи могли людині «закрутити» голову. Але не так було з Божим слугою Андрієм! Він просив Бога і випросив собі мудрости, щоб в «удачах» не вивищатися. Хто знав покійного Божого слугу, той знає, як глибоко покірним був наш святець, як дуже приступним був він для потребуючих, хворих, а передовсім дітей і молоді (пластуни в Підлютому). Його одежа, його харч, його поведінка свідчили про покору. Він ніколи не вивищав себе; навпаки, шукав нагоди, щоб себе впокорити.

Крім «удач», були і «невдачі». Останні кільканадцять літ життя, що він, спаралізований, просидів у кріслі, були великим Божим допустом. Але в «невдачі» він не падав духом. Не тільки не нарікав, а таки, мабуть, дякував Богові за ласку терпіння і жертвував його за рідну Церкву, за церковну єдність, за волю України, за згоду серед народу, за єдність християн у всьому світі.

Божий слуга Андрій терпів також через переслідування Української Католицької Церкви, терпів через вивози українців на панщизняні роботи до Німеччини, терпів через розстріли українців і поляками, і москалями, і німцями, і мадярами, терпів через політичну невдачу свого народу. Невдача народу була і його невдачею. Тому то з глибини його святої душі плила молитва до Бога: «Дай мені мудрість поводження і неповодження, щоб я вмів не вивищатися в одних і не упадати в інших».

А як зі мною, як з Тобою, брате, сестро? І в нас бувають удачі і невдачі. Чи вміємо ми в одних «не вивищатися», а в других «не упадати»? Чи не треба нам небесної мудрости, як поводитися в одних і других? Так, треба, дуже треба нам небесної мудрости.

Багато з нас в Канаді, в Америці та й інших вільних країнах мають «успіхи»: достаток, фарми, бізнеси, добре платні професії. Як ми поводимося серед успіху? Чи користуємося цим, як євангельські багачі, що лише про себе думали, чи багатіємо в Бога? Чи з нашої, Богом даної «удачі» користає теж наш потребуючий ближній, а чи, може, ми живемо лише тим, щоб «їсти, пити і веселитися»?

Треба з приємністю визнати, що багато маємо людей, які по-християнському розуміють свій «успіх». Їхні імена знайдете в списку жертводавців на Шевченківську фундацію, Їхні імена знайдете в списку жертводавців на патріярший фонд, в списку тих, що помагають братам у Югославії, у списку тих, що помагають організаціям молоді, культурно-освітнім організаціям, своєму єпископові, своїм парафіяльним церквам. Так! Є в нас такі люди. Цим треба радіти і Бога просити, щоб таких людей було якнайбільше. Вони в «успіху» не вивищаються; вони в покорі визнають, що це Бог дав і Він може в кожній хвилині забрати. А як довго Він не забрав, то вони стараються жити й управляти Його добром так, як Він цього бажає!

Однак, на жаль, маємо таких, що Господь поблагословив їх довгим життям, призбираним майном, навіть добрим іменем між людьми. А чи бачите їхні імена або їхні пожертви там, де вони повинні бути? Вони «вивищають» себе, мовляв, це моя тяжка праця, я можу робити з тим, що хочу. «Душа моя, це все твоє!» Але такому святе Письмо дає сувору відь: «Безумний!»

Роздумаймо над цими словами молитви Слуги Божого. Як треба, вдармося в груди. Також і ми просім: «Боже, дай мені мудрість поводження і неповодження. Щоб я умів не вивищатися в одних і не упадати в інших».

МОЛЯТЬСЯ ЗА ЦЕРКВУ В УКРАЇНІ

Український священик о. Богдан Курилас ЧНІ, який живе в Бельгії, створив у ЗДА, Бельгії, Німеччині, та деяких інших країнах чужинецькі гуртки, що моляться за Церкву в Україні.

Вони також розповсюджують матеріяли про переслідування Української Церкви. В червні появиться перше число бюлетеню тих молитовних гуртків.

ПЕРЕКЛАДАЄ ТВОРИ СКОВОРОДИ

Мовознавець і поет Яр Славутич перекладає твори українського філософа Григорія Сковороди (†1794) сучасною нашою нашою мовою.

Твори Сковороди видає Українське євангельське об'єднання Північної Америки (УЄО). «Головна управа УЄО — каже вона в опублікованому повідомленні — не бачить перешкод у тому, щоб поставити цю справу на найширшу громадську базу... Сковорода — це власність усього українського народу, а не якоїсь окремої української групи».

Перекладач Яр Славутич, що живе в Едмонтоні, є професором місцевого університету.

Папа висвячує 279 священиків

На свято Зшестя Святого Духа Папа Павло VI висвятив 279 нових священиків з 35 країн.

Урочистий обряд рукоположення відбувся на площі перед римським собором св. Петра.

Участь у торжестві брало десять кардиналів. Були теж батьки деяких нових священиків. Папа закликав священиків до вірної служби Богові й Церкві.

ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА

14 червня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 3

У ті дні, коли кінчилися дні П'ятдесятниці, були всі разом на тім самім місці. І повстав нечайно з неба шум, наче від надходячого буйного вітру, і наповнив увесь дім, де вони сиділи. І явилися їм розділені язики, наче вогненні і осів над кожним з них. І наповнилися всі Духом Святим і почали говорити різними мовами, як їм Дух давав промовляти.

А перебували в Єрусалимі юдеї, мужі побожні, з усякого народу, що під небом. Коли ж повстав той голос, зійшлося множество і стривожилося, бо кожний з них чув, що вони його мовою говорять. І дивувалися всі та чудувалися, кажучи: Чи не всі ті, що говорять, є з Галилеї? І як ми чуємо кожний з нас нашу мову, в якій родилися? Партяни і мідяни і еламіти, і що мешкають в Месопотамії, в Юдеї і Кападокії, Понті і Азії, в Фригії і Памфілії, Єгипті і в сторонах Лівії, що коло Кринеї, і захожі римляни, і жиди і новові́рці, критяни і араби: ми чули, як вони говорили нашими мовами про великі Божі діла.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 27

В останній великий день свята Ісус стояв і кликав, кажучи: „Хто жажде, нехай прийде до мене й п'є! Хто вірує в мене, як каже Писання, ріки живої води потечуть з його нутра".

Це ж сказав він про Духа, що мали прийняти віруючі в нього, ще бо не було Духа Святого, бо не був ще прославлений Ісус.

Багато ж з народу, почувши те слово, говорили: „Цей справді пророк!"

Інші казали: „Це Христос!", а другі говорили: „Хіба ж з Галилеї прийде Христос? Чи ж не каже Писання, що з Давидового роду й з Вифлеєма села, відкіля був Давид, прийде Христос?"

Так постав роздор у народі через нього.

Деякі ж з них хотіли схопити його, та ніхто не наложив на нього рук. Прийшли, отже, слуги до первосвящеників і фарисеїв, а ті казали їм: „Чому не привели його?"

Відповіли слуги: „Ніколи так не говорив чоловік, як цей чоловік!" А фарисеї відповіли їм: „Чи й вас затуманено? Хіба хто з старшин увірував у нього або хто з фарисеїв? Але цей народ, що не знає закону, — проклятий він".

Каже один з них до них, Никодим, той, що вночі приходив до нього: „Хіба судить Закон наш чоловіка, поки вислухає його перше й дізнається, що він робить?"

Відповіли вони і сказали: „Чи й ти з Галилеї? прослідн й побач, що не буває пророк з Галилеї".

Відповіли вони і сказали: „Чи й ти з Галилеї? Прослідн й побач, що не буває пророк з Галилеї".

І знов говорив їм Ісус, кажучи: „Я світло для світу: хто йде за мною, той не ходить у темряві, а матиме світло життя".

Богослуження: червень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
7	25	Н	Св. Отців.	3 по Сош. Теодота
8	26	П	Карпа ап.	Теодора Тирона вмч.
9	27	В	Терапонта сщмч.	Кирила Олександ. св.
10	28	С	Никити преп.	Тимотея сщмч.
11	29	Ч	Теодосії препмч.	† Вартоломея і Варнави
12	30	П	Ісаакія преп.	Онуфрія Великого преп.
13	31	С	Єрмія ап.	Акилини мч.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на ґроби з мармуру, ґраніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доства. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
31. — Ґей Скул 10
7. — Гай Прері 10.00; Ґренд Прері 2.30
14. — Ріно 10.00; Гай Прері 2.30
15. — Ґей Скул 10.00
21. — Гайнс Крік 10.00; Кситуан 3.00
24. — Ройкрафт 10.00
28. — Норт Стар 10.00
29. — Ройс 10.00

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
7. — Ст. Павль год. 8.30 рано; Глендон год. 10 рано
14. — Айрон Ривер год. 10.30 рано
21. — Єншав год. 10 рано (храм)
28. — Боннивил год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
7. — Елдорена 10 рано (гроби)
14. Сошест. Св. Духа — Восетна 9 рано благословення церкви, храм
15. Пресв. Трійці — Радвей 10 рано
21. — Смокі Лейк
28. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
7. — Карвел год. 9; Вайлдвуд год. 11.30
14. — Едсон 9.30 (храм). По відправі парастаси на цвинтарі
21. — Менлі год. 9; Вайлдвуд год. 11.30
28. — Черґилл год. 9.30 (храм)

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
7. — Ст. Майкел год. 10 р.
14. Зшестя Св. Духа — Восетна
15. Пресв. Тройці — Делф (храм)
21. — Ламонт год. 10 р.
28. — Делф год. 10

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
7. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
14. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
21. — олден год. 8.30; Коперник 10.30
28. — Голден год. 10.30 співана Сл. Б.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
7. — Стар

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
7. Св. Отців — Фрейнс 9; Атабаска 11.30
14. Святого Духа — Бойл 10 празник
15. Пресв. Тройці — Проспериті 10 празник
21. Всіх Свят. — Річмонд Парк 10 і Ню Пайн Крік 12.30
28. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
7. червня — Мирнам год. 10; Файделиті год. 12
14. — Ллойдмінстер год. 10.30
21. — Моркемб год. 10.30 (празник)
28. — Мирнам год. 9

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
7. — Ту Гилс год. 10 (празник)
14. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (празник)
15. — Плейн Лейк год. 10
21. — Ту Гилс год. 9 Новий Київ год. 10
24. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
28. — Ту Гилс год. 10
29. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
7. — Равнд Гіл 9; Кемровз 11
14. — Гей Лейкс 10 і Парастаси
21. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11
28. — Равнд Гіл 9; Кемровз 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
7. червня — Редвотер г. 10.00
14. — Восетна (участь в архиєр. відправі)
21. — Редвотер год. 9; Воґ год. 10.30
24. Різд. Ів. Хрест. — Федора год. 10.30
28. — Редвотер год. 10.00
29. св. Ап. Петра і Павла — Редвотер год. 9.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
7. — Вильна; лиш Сл. Б. о год. 8.30 рано
14. — Вильна, Сош Св. Духа, храм
15. Пресв. Трійці — Спедден, храм
21. — Спедден
28. — Стрий (храм)

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
7. — Левой
14. — Ренфурлі
15. — Іннісфрі 10 ренч
21. — Іннісфрі-місто
28. — Менвіл-празник
Всюди: 10 год. ранку.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
7. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
13. Празник Святого Духа — Дервент 10.00
14. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
21. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
28. — Дервент 8.30; Кленданолл 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
7. — Редісон, рано
14. Зелені Свята — Норт Батлфорд
15. Понеділок Св. Духа — Витків
21. — Норт Батлфорд, празник
28. — Медовлейк
На Зелені свята парастаси на цвинтарях у Норт Батлфорді в такому порядкові: год. 2 на Брейді, год. 3 на міському новому у Норт Батлфорд.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
7. — Сматс 10 год.
14. — Пітерсон 9 - 10 (храм)
15. — Вонда 8.30 год.
28. — Вонда 9 - 10 (храм)

о. Ів. Мухарський
Box 103, Krydor, Sask.
Phone: 40
7. — Січ год. 9; Бл. Лейк год. 11
14. — Орлів год. 9; Кридор год. 11
15. — Бл. Лейк год. 11
21. — Угринів год. 9; Бл. Лейк год. 11
28. — Орлів год. 9; Кридор год. 11

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
7. — Гамболдт 9.00; Твей 11.00; Кадворт 4.00 попол.
14. Сошестя Св. Духа — Кадворт 9.00; Бруно 10.30 храм
15. Пресв. Трійці — Кадворт 9.00; Твей Св. Параскевії 10.30
21. — Кадворт 9.00; Гамболдт 11 храм
28. Пресв. Євхаристії — Дана Дана 9.00; Кадворт 10.30 храм

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
7. — Алвена-місто 10 год.
14. — Алвена-місто 10 рано
15. — Алвена-фарми 10 рано
21. — Ланівці 10 рано (на гробах)
28. — Алвена-місто 9 рано; Боднарі 11 рано

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
7. — Вакав 9 рано; Прудгом 11 (гроби попол.)
14. — Вакав 10 рано (гроби 3 год. попол.)
15. Пресв. Тройці — Сокаль 10 р. (празник і гроби)
21. — Вакав 9 рано; Барщів 11 год. (і гроби)
28. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30

†

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО
Північної Америки, відділ в Едмонтоні

з глибоким жалем повідомляє українське громадянство, що 1-го червня відійшов у вічність

бл. п. д-р мед. Степан ГРАБАР,

довголітній член Українського лікарського товариства.

Покійний народився 19 червня 1895 р. у Бутинах коло Жовкви. Диплом доктора медицини дістав в університеті у Грацу. На рідних землях вів лікарську практику у Мостах Великих, у Канаді у провінціях Саскачевані й Алберті. Був поручником УГА та учасником чотирикутника смерти. Залишив у глибокому смутку дружину Олену, синів д-ра Романа та Юрія, невістку д-ра Зиновію та внучку.

Родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття в її горі.

Управа УЛТПА, відділ в Едмонтоні

КОНЦЕРТ РІДНОЇ ШКОЛИ В ТУ ГИЛС

Ксеня і Надя Мариняк перед виставкою української книжки

Відділ Ліґи Українських Католицьких Жінок в Ту Гилс влаштував у неділю, 3-го травня, вечором „весняний концерт та чайок" з нагоди закінчення успішного року Рідної школи та недалекого Дня матері. В короткому часі заля при церкві св. Володимира й Ольги, де мали пописуватися 22 школярі, заповнилася громадянством.

Концерт відкрила голова відділу п-ні М. Іванчишин а дальшу програму вели інструкторки п-ні Л. Хомик та п-ні М. Мариняк. Залунав веселий дитячий спів: „Гей школярики соколи", „Веселе щасливе дитяче життя" і „О Мати Маріє". Опісля були: спільна деклямація, поодинокі вірші, що їх говорили М. Гриців та Л. Стельмах, прекрасно виконаний український народний танок учениць М. А. Хомик та К. Іванишин і оригінальний вірш-пісня з вправами „Та Оленка та маленька" сестричок К. і Н. Мариняк.

Підчас короткої перерви відбулася розігравка квитків на образ „В'їзд Богдана Хмельницького до Києва" у різьблених рамах. Зібрану суму 57.00 дол. подаровано на церковні цілі. Дитяча програма закінчилася спільною грою „Вію вінець" і „Жила була царівна". В тій точці деякі діти мали назначені ролі та були до них відповідно ухарактеризовані. Л. Литвин супроводжала на фортепіяні. Дуже цікавим та влучним був відчит п-ні Е. Семенюк, секретарки відділу ЛУКЖ, про походження „Дня Матері".

Приємно було бачити захоплення дітей та подив і зацікавлення старших у багатій (понад 50 книжок) виставці дитячої літератури, яку оформила п-ні Мариняк. Годі вичислити всіх книжок, одначе варто згадати, що здебільша то були книжки, видані О.П.Д.Л. (в Торонті і Ню Йорку) як нпр. „Гарфа Леілі — Леґенди про Христа" К. Малицької. Були також київські видання (напр. „Ріпка" І. Франка і „Читаночка" П. Воронька), переклади з творів світової літератури (напр. „Ріккі-Тіккі-Таві" Р. Кіплінга чи „Пригоди Піноккіо" К. Коллоді) як також сучасні перевидання всім знаної „Рукавички" та „Пригоди Юрчика Кучерявого". Очевидно найбільше чарували дітей прегарно ілюстровані „Писанка Українським Дітям" Л. Храпливої, „Три Казочки" І. Савицької та інші. Багато приявних не знали, що всі книжки з тої виставки можна набути в Українській книгарні в Едмонтоні.

Місцевий парох о. д-р П. Литвин, директор Рідної школи, коротким слвоом і молитвою закінчив офіційну програму та запросив приявних на перекуску, яку приготовили пані з господарського комітету.

Треба відмітити, що концерт знайшов прихильний відгомін у тутешній англійській пресі. Статті і знимки були поміщені на сторінках „Ту Гилс Стар" і „Сейнт Павл Джорнал".

Наступної неділі діти поїхали до сусідньої місцевости Новий Київ, щоби повторити кілька точок із свого концерту на празничному бенкеті перед едмонтонським Владикою.

М. М.

Дрейтен Веллей, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. НИКИФОРА ДАЛЮКА

В неділю, 5 квітня ц.р. відійшов у вічність бл. п. Никифор Далюк, проживши 75 років.

Покійний Никифор народився 22 лютого 1895 р. в селі Датинь, пов. Ковель, Волинь, на Україні. Тут покійний провів свої дитячі й молодечі роки, тут і одружився 22 лютого 1915 р. з Мартою Березовською. В 1930 р. покійний Никифор полишив рідне село й виїхав до Канади. Він був через короткий час у Стар, Алберта, а відтак осів на гомстеді у Вайлет Гров, Алберта.

Початки фармування були дуже тяжкі, бо то був час затяжної господарської кризи, заробітків не було й часто так було круто з грішми, що навіть не було за що мішка муки купити. Та з часом обставини поправилися, настали кращі часи й п-во Далюки зажили краще.

бл. п. Никифор Далюк

Вони жили на фармі до 1967 р., коли то перейшли жити до містечка Дрейтон Веллей, щоб зажити безтурботно на заслуженому відпочинку. Та покійний Никифор довго не користав із відпочинку, бо невмолима смерть покликала його до вічности.

Оплакують покійного дружина Марта, дочка Харитина, зам. Березовська, п'ять внуків та чотири правнуки.

Покійний Никифор був милої й приязної вдачі й тішився загальною любов'ю та пошаною між усіми, що його знали, чого доказом було велике число людей, що прийшли на його похорон. Покійний був довголітнім передплатником „Українських вістей".

Похоронні богослужби розпочалися парастасом, що його в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял в Едмонтоні відслужив у середу, 8 квітня о. В. Гочачка. Заупокійну Службу Божу й похорон відслужив о. В. Гочачка в четвер, 9 квітня, в римо-католицькій церкві Дрейтон Веллей. Він також попрощав покійного від імені родини, приятелів та знайомих. Тлінні останки покійного зложено на місцевому цвинтарі. Після похорону відбувся обід в місцевій залі, в якому взяли участь численні приятелі та знайомі покійного, що були приявні на похороні. З нагоди похорону дружина покійного Марта передала 14.00 дол. на „Українські вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Никифорові вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибита горем по втраті покійного Никифора Далюка, складаємо щиру подяку Всеч. о. В. Гочачці за відслуження заупокійної св. Літургії та похорону, як також за слова прощання й потіхи. Дякуємо всім нашим приятелям, що склали свої жертви на Службу Божу та квіти на могилу покійної, як також тим, що несли домовину з тлінними останками покійного. Дякуємо рівнож жінкам, що приготовили поминальний обід. Вкінці наша глибока вдячність усім тим, що прибули на похорон й віддали послідну прислугу покійному. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а покійного прийме до Свого царства.

Дружина Марта, дочка, син та внуки

Елк Пойнт, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МАРІЇ БУКСА

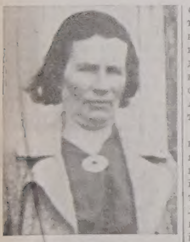

бл. п. Марія Букса

В четвер, 12 березня несподівано упокоїлася в Бозі бл. п. Марія Букса, проживши 78 років. Покійна прийшла на світ 9 грудня 1892 р. в селі Сеґині, недалеко Перемишля, в родині Івана та Ганки Кривес.

До Канади приїхала покійна враз з родичами 1912 р. Ціла родина заїхала на фарму до Дмитра Гавірки в Веґревил, а згодом взяли гомстед в теперішній околиці Нортерн Веллі.. 12 липня, на Петра, 1913 р. покійна одружилася з Андрієм Буксою. Молоду пару вінчав покійний о. Н. Крижановський ЧСВВ. Після вінчання молода пара взяла гомстед в околиці Елк Пойнт, де фармували до 1959 р., коли передали господарку синові Валтерові.

П-во Букса виховали чотирьох синів: Андрія, тепер у Ванкувері, Нестора в Лінбурн, Валтер на фармі в Михайло на фармі в Ганнибурґ, та дочок: Ольгу, зам. Щур, в Едмонтоні, Анну, зам. Формос у Ванкувері, Павлина, зам. Чваклинська в Едмонтоні, Мілі, зам. Ферел у Ванкувері, Стефанія, зам. Джонсон, в Слейв Лейк, Софія — неодружена в Едмонтоні. Діждалися також 17 внуків та двох правнуків. Окрім опечаленого мужа Андрія та дітей і внуків, покійну оплакують дві сестрі: Елсі Снайчук в Едмонтоні та Анна, зам. Букса в Едмонтоні.

Від смаого початку побуту в Нортерн Веллей покійна, як і її чоловік, були добрими парафіянами місцевої української католицької церкви та парафії. Покійна та її чоловік тішилися глибокою пошаною та любов'ю усіх, що їх знали й любили. Тому й на похороні, як рівнож й на парастасі, були приявних дуже багато людей, приятелів, знайомих, сусідів та парафіян, які прийшли віддати послідну прислугу покійній.

Похорон покійної розпочався парастасом, що його в каплиці похоронного заведення Парк Дейл Фюнерал Говм в Ст. Пол відслужив о. протопресв. І. Черковський в п'ятницю, 13 лютого. Заупокійну Сл. Божу й похорон відслужив о. Черкавський в суботу, 14 лютого в парафіяльній церкві в Нортерн Веллей. Він також попращав покійну від імені парафії, родини, приятелів та знайомих у послідну дорогу. Тлінні останки покійної зложено на місцевому цвинтарі в Нортерн Веллей.

Після похорону відбувся в залі Кінґ Джордж в Нортерн Веллей поминальний обід. Під час обіду о. протопресв. І. Черкавський, від імені родини, подякував учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійній.

З нагоди похорону чоловік покійної передав 10.00 дол. на „Українські вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Марії вічна пам'ять.

Олеша коло Бюкенан, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. МАРІЇ ТКАЧУК

В неділю, 12 квітня ц.р. відійшла від нас у вічність Марія з Мадарашів Ткачук. Прожила 89 літ і 5 місяців.

Бл. п. Марія д. Теодора і Евдокії Мадараш походила з села Ковалівка, повіт Бучач, Зах. Україна. В 1901 вийшла заміж за Стефана Ткачук із села Олеші того самого повіту, а в 1903 р., враз із своїм мужем і маленькою донечкою і своїми родичами, прибула до Канади.

Молода пара взяла гомстед кілька миль на північ від Бюкенан, де вже був її рідний брат. Тому, що на тій кольонії було більше людей, що походили із Олеші, тому її назвали Олешею.

Бл. п. Марія була працьовитою жінкою. Муж Стефан часто (через кілька літ) виїжджав на роботу, а господарку на фармі провадила сама бл. п. Марія. Крім вже згаданої донечки Бог наділив їх ще іншими діточками. Всіх було 9, — трьох синів і шість дочок, всі ще живуть.

Покійна була доброї спокійної вдачі, а передовсім була побожною і глибоко релігійною жінкою. Із власної фарми призначила гарний кусник землі (пару акрів) під будову церкви і на цвинтар, зараз біля церкви. До року (по приїзді покійної до Канади) побудовано першу церкву т. є 1904 р. Завжди ходила на богослуження, можна сміло сказати, що не опустила ані одного. У її домі священики, що приїжджали тоді з Канори, завжди знаходили гостинне приняття.

бл. п. Марія Ткачук

В 1945 р. стратила мужа, який відійшов до вічности. Тоді покійна жила разом із своїм сином Михайлом і невісткою Марією, які любили і шанували свою матір. І так було довший час, аж прийшла до старечого дому в Канорі, але вже недовго там прожила, може дещо більше як рік. Старший вік зробив своє. Сили опустили її майже цілковито. Тоді перейшла до шпиталя в Канорі і, по короткій недузі, 12 квітня закінчила своє трудяще і побожне життя.

Парастас за упокій душі бл. п. Марії відправив о. совітник Є. Ляшкевич, а похорон відбувся в Олеші дня 15 квітня. Похоронні богослуження і пращальне слово виголосив сам о. парох. Тіло покійної зложено побіч її мужа Стефана та побіч її родичів і внуків, які також там спочивають.

По похороні відбувся поминальний обід, в часі якого переведено збірку на укр. пресу, з чого на „УВ" призначено $12.00. За жертву щиро дякуємо, а покійній вічна пам'ять.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МАРКА КАНЮКА

У вівторок, 14 квітня, упокоївся в Бозі бл. п. Марко Канюка. Покійний походив родом з села Кримидів, пов. Станиславів, Західна Україна, де він прийшов на світ 5 лютого 1895 р.

До Канади приїхав в 1913 р. 18-річним юнаком. Він заїхав до Едмонтону, до покійного Гната Кукури. Зразу працював на різних роботах, а відтак дістав працю в копальні вугілля в Едмонтоні. Опісля був через якийсь час стрижієм („барбером"), а накінець, через вісім років вирощував в Едмонтоні малини.

Бл. п. Марко був одружений з Юлією Бачинською з Веґрвеил, з якою вінчався 1919 р. Подружжя мало двох синів Григорія та Бориса, оба живуть в Едмонтоні. Діждалися рівнож 8 внуків. Окрім дружини, дітей та внуків, покійного оплакує сестра Параня Заборовська з Едмонтону. Покійний Марко та його дружина були довголітними членами катедральної парафії св. Иосафата.

бл. п. Марко Канюка

Похоронні обряди розпочалися панахидою, що її в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял відслужив у п'ятницю, 17 квітня о. П. Шиндюк. Заупокійну Службу Божу та похорон відслужив о. П. Шиндюк в суботу, 18 квітня в катедральній церкві св. Иосафата. Він теж попрощав покійного від імені родини, парафії, знайомих та приятелів у послідну дорогу. Тлінні останки покійного зложено на католицькому цвинтарі св. Иоакима. На панахиді та на похороні було велике число приятелів та знайомих покійного, що прийшли віддати йому послідну прислугу. З нагоди похорону дружина покійного передала 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Маркові вічна пам'ять.

Річна передплата „У.В." — тільки $5.00

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

SPECIALIZING IN SPECIALIZED BODIES

EDBRO HOISTS — VAN BODIES
DUMP BODIES — SERVICE BODIES

EDMONTON TRUCK BODY LTD.

НА ПРОДАЖ:

3 відкриті вживані троки для вожения фляшок (BOTTLERS BODDIER) дешево

Phone.: 474-1421

12135 Fort Road, Edmonton, Alberta

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО

ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ

МАЄМО НА СКЛАДІ:

хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.

ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА

Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.

Про дальші інформації прошу писати до:

KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674

П. Остапчук - керівник

НЕСПОДІВАНКА:

Неперевершена якість знаменитої віскі.
Дуже добра на смак.
Незвичайно приступна ціна.
Зробіть для себе несподіванку.
Сьогодні увечорі.

The easy whisky.

Ми є вдоволені, що можемо бути з вами на вакаціях!

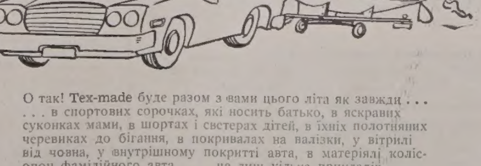

О так! Tex-made буде разом з вами цього літа як завжди . . . . . . в спортових сорочках, які носить батько, в яскравих суконках мами, в шортах і светерах дітей, в їхніх полотняних черевиках до бігання, в покривалах на валізки, у вітрилі від човна, у внутрішньому покритті авта, в матеріялі колісопон фамілійного авта . . . це лиш кілька прикладів.

Ви є більш обзнайомлені із Tex-made простиралами, рушниками, пішвами на подушки та іншими добре знаними виробами . . . Компанія, така як наша, обслуговує канадців сотками прихованих способів. Їдьте уважно і переведіть приємно час!

dominion textile limited
The Fabric People

З ПЕРЕБУВАННЯ ВЕРХ. АРХИЄПИСКОПА В ЕСПАНІЇ

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП КАРДИНАЛ ЙОСИФ (СЛІПИЙ)

Перед виїздом до Англії верховний архиєпископ і кардинал Йосиф (Сліпий) відвідав Еспанію, де є рівнож невелика українська громада. В Еспанії верховний архиєпископ був від 27 квітня до 5 травня.

На передодні прибуття верховного архиєпископа вся преса еспанської столиці Мадріду, радіо й телевізія повідомили про приїзд українського кардинала до Еспанії. В день приїзду майже всі українці з Мадріду зібралися на летовищі Барахас біля Мадріду. Дівчата в українських народніх строях, діти з блакитно-жовтими прапорцями, студенти з золотими тризубами на темних одягах — всьо то разом творило групу, якої певно ще не було на мадрівському летовищі. Всі українці та архиєпископ Мадріду Казіміро Морсільйо, що на його офіційне запрошення верховний архиєпископ прибув до Мадріду, зібралися в почесній прийомній залі летовища. Туди прибули також представники міністерства закордонних справ, нунціятури, міської управи, чернечих чинів та представники національних груп східно-европейських народів. Коли літак, що ним прибув верховний архиєпископ, приземлився, до літака підійшли архиєпископ Мадріду, парох українців у Еспанії о. Секурндо, делеґація української громади та фоторепортери й запровадили достойного гостя до почесної прийомної залі, де ждала українська громада та офіційні делегати різних урядів.

Голова української громади п. В. Пастущук привітав верховного архиєпископа й передав йому хліб і сіль. Після того відбулася пресова конференція, на якій верховний архиєпископ розказав про свої відвідини в країнах поселення українців у вільному світі. Того самого та другого дня мадрідські газети подали обширні звідомлення зі світлинами з приїзду верховного архиєпископа.

У вівторок, 28 квітня в базиліці св. Михаїла в Мадріді верховний архиєпископ відслужив св. Літургію на якій було приявних також дуже багато еспанців, що хотіли побачити „кардинала, що повернувся з країн снігів" та „представника Церкви в катакомбах", як про нього писали мадрідські газети. Після Служби Божої учасники богослуження сформували процесію, яка відпровадила верховного архиєпископа до резиденції мадрідського архиєпископа, де в часі свойого побуту в Еспанії мешкав верховний архиєпископ.

Того дня пополудні в каледжі св. Якова відбулося прийняття влаштоване Українською студентською громадою в Мадріді. Достойного гостя привітав голова громади Ю. Божко від імени всіх приявних українських студентів, що прибули з усіх студентських осередків Еспанії, щоб побачити верховного архиєпископа. Зустріч із студентами пройшла в дуже милій атмосфері. Верховний архиєпископ цікавився живо студентським життям та плянами студентів на майбутнє.

Наступними днями верховний архиєпископ відвідав достойників еспанської Церкви та держави, у Сантіяго де Компостеля свойого великого приятеля кардинала Кірого, в Барсельоні місцевого архиєпископа, відвідав славний манастир у Монсеррат, а дальше міста Гранаду, Толедо та Ескоріяль. Місцева преса скрізь відмічувала відвідини українського кардинала.

В неділю, 3 травня, верховний архиєпископ відслужив архиєрейську Службу Божу в еспансько-американській катедрі Милосердя, що є чи не найбільшою церквою Мадріду. Церкву заповнили маси вірних, церковні та світські достойники, молодь, представники преси, радія та телевізії. Того дня пополудні відбулася зустріч кардинала з українським громадянством в домі п-тва Барабашів, де кардиналові з'ясовано положення українців у Еспанії.

В понеділок, 4 травня в залі репрезантаційного мадрівського готелю Паляс відбувся бенкет, що в ньому взяло участь понад 100 осіб, українців та запрошених еспанських гостей, між якими був папський нунцій архиєпископ Дадальйо, архиєпископ Мадріду Казіміро Морсільйо, єпископ Амадео Гонсалес, голова Ради наукових дослідів кол. міністер освіти Льора Тамайо, державні секретарі, генерали та представники науково та культурного еспанського світу. Зібраних гостей привітав в українській та еспанській мові голова Української громади В. Пастущук, після чого головну промову виголосив директор інституту соціяльних студій, професор мадрівського університету А. М. Альонзо, один з найкращих бесідників сьогоднішньої Еспанії. В своїй промові він зупинився над тернистом життевим шляхом верховного архиєпископа та українського народу й висловив надію, що Українська Церква та український нарід діждуться волі. Архиєпископ Мадріду подякував верховному архиєпископові за відвідини й приобіцяв присвятити більше, як досі уваги українцям, що живуть в Еспанії.

Верховний архиєпископ висловив подяку господарям країни за гостину та признання за культурні, мистецькі та релігійні надбання. Пообіцяв приїхати ще раз до Мадріду, але на посвячення української церкви й школи. На закінчення бенкету голова Української громади передав верховному архиєпископові збірку монографій та репродукцій еспанських музеїв, церков та мистецьких будівель.

Після бенкету всі українці враз з верховним архиєпископом зібралися в каварні, де щонеділі, після Служби Божої, сходяться всі мадрівські українці, та провели ще кілька годин на свобідній, неформальній розмові.

У вівторок, 5 травня, знова зібралися всі українці, враз з мадрівським архиєпископом, щоб попращати дорогого гостя в його дальшу дорогу. Перед відлітом літака приїхав на летовище генеральний директор початкової освіти Е. Льопез й повідомив верховного архиєпископа, що, доки українці не збудують своєї церкви й школи еспанці дадуть для їхнього вжитку каплицю та школу. Врадуваний тою вісткою, верховний архиєпископ, попращався з українською громадою та архиєпископом Мадріду й пустився в дальшу подорож, до Фатіми в Португалії.

Архиєпископ Гавриїл Букатко відвідує Едмонтон

СЛУЖИТЬ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ В ЦЕРКВІ СВ. ЮРІЯ

о. В. Тарнавський

Архиєпископ Гавриїл Букатко проповідує в церкві св. Юрія

В неділю, 24 травня парафія св. Юрія Побідоносця гостила в своїй церкві, Владику українців у Югославії архиєпископа Кир Гавриїла Букатка. Відвідуючи нашу єпархію та її ієрарха Преосвященного Кир Ніла, достойний гість завітав теж до нашої парафії, щоб відслужити в церкві св. Юрія архиєрейську св. Літургію.

Перед церквою ждали на гостя з Югославії священики та вірні з процесією, щоб торжественно впровадити Кир Гавриїла у божий храм. Представники парафії п. І. Біденчук, п. Е. Крумшин та інж. З. Васараб привітали Владику Кир Гавриїла хлібом і сіллю та висловили радість з того, що наша парафія вже вдруге за час свого короткого існування має щастя гостити його в своїй церкві.

Св. Літургію правив Кир Гавриїл у сослуженні свого секретаря о. Марка Чоліча та о. Е. Камінського. Дияконував о. В. Тарнавський, до св. Літургії співав гарно чоловічий співацький ансамбль під управою п. М. Свистуна. Вітаючи Владику Кир Гавриїла, отець парох сказав, що відвідини його є для нас незвичайні. Вони є нагодою зміцнювати зв'язки з рідними братами розсіяними у широкому світі.

Тому два роки, говорив отець парох, парафія св. Юрія мала окреме щастя гостити в себе голову Помісної української Церкви Його Блаженство Верховного Архиєпископа Йосифа, що для всіх нас є символом живої єдности Церкви-матері, що в Україні, з Церквами-дочками розсіяними в цілому світі. Преосвященніший Кир Гавриїл репрезентує саме одну з Церков-дочок, яка в Югославії. Вже триста років живуть там наші брати і сестри по крові і не загубили себе ні церковно і національно — не затратили свойого рідного обличчя. Який то приклад для нашого поселення чи тут в Канаді, чи де інде у вільному світі!

Розуміючи яке велике значення для парафії, єпархії та й для цілої нашої Церкви мають свідомі національно священики, ми кожного богослуження — продовжував отець парох — молимося за покликання до священичого стану в українському народі. Молимося, щоб Христос не тільки кликав зпоміж нас надійних юнаків, але й дав їм ласку витривати у важкій і відповідальній праці, щоб нашому народові ніколи не бракувало робітників у Христовому винограді.

Преосвященіший Владика Кир Гавриїл є в окремо щасливому положенні — кінчив слово привітання отець парох, — бо має багато священиків. Чи не можна б відпустити бодай кілька з них для едмонтонської єпархії? Це була б велика поміч для нашого Владики Кир Ніла, що так дуже потребує в своїй архиєрейські праці не тільки молодих і надійних, але і національно свідомих священиків.

Преосвященніший архиєпископ Кир Гавриїл у щирих словах дякував за привітання та висловив свій подив для нашої парафії. Тому тринадцять років Кир Гавриїл відвідав був нашу церкву, але якже інакше тепер вона виглядає: розмальована, гарний іконостас є її окрасою, а що найважніше багаточленна парафія має багато дітей та свідомої національно молоді, рідношкільний будинок є свідоцтвом духа парафії та запорукою її росту. Кир Гавриїл сказав, що приїхав до нас подякувати за вияви братньої любови до українців в Югославії, які потерпіли від землетрусу.

Нав'язуючи до рішення архиєпископського Синоду Помісної української Церкви про взаємну поміч розкиненим у світі нашим єпархіям, Кир Гавриїл сказав що старатись буде помогти нашій едмонтонській єпархії морально — посилаючи бодай кілька священиків для Преосвященого Кир Ніла.

Многоліттієм Святішому Отцеві, Верховному архиєпископові Йосифові, всій нашій єпархії, та всьому українському народові закінчилось це гарне і таке ненадійне для нашої парафії богослуження.

По Службі Божій отці душпастирі і представники церковного комітету ще раз дякували архиєпископові Кир Гавриїлові за св. Літургію та виявлену нею для нашої парафії пошану, а п. В. Гатчин передав від парафії достойному гостеві пам'ятковий дарунок.

Годиться згадати, що парафія св. Юрія відгукнулась на завзив єпархіяльної управи БУК та зложила, окрім жертв в одежі, $650.00 на поміч потерпілим українцям від землетрусу в Югославії.

Великдень у Домі пенсіонерів

ВІДВІДИНИ АРХИЄПИСКОПА ГАВРИЇЛА БУКАТКА

(о. Я. Ф.) В неділю, 29 березня, парафія Пресв. Евхаристії, що придержується григоріянського календаря, святкувала в себе Празник Воскресення Господнього. По співаній Службі Божій оба оо. душпастирі: о. Я. Федуник і о. М. Сопуляк в товаристві богатьох парафіян та членів управ наших організацій пішли до Дому пенсіонерів, щоби там нашим старенькім піонерам поблагословити пасху та прочі великодні страви. Довкола столів із великодними дарами стануди адміністрація дому в проводі із управителькою п. М. Питель, деякі члени управи на чолі із головою п. Я. Клодієм. Понеслася пісня "Христос воскрес", а на очах неодного піонера заблиснула сльоза зворушення, передовсім тих, що передше побували в чужих домах й великодного благословення вже давно не бачили. По благословенні пасхи о. парох привітав всіх жителів із праздником Воскресения та побажав їм і їх родинам Божого благословення й богато ласк для душі й тіла, як рівнож доброго здоровля та щасливого побуту в цьому домі. Своє слово закінчив о. парох запросинами в гості на святкування всіх тих мешканців, що придержуються юліянського календаря, а їх є кілька в домі. Побажання рівнож зложив від імені управи дому п. Я. Клодій, голова управи. На цьому закінчилася вся офіційна частина першого свяченого в Домі пенсіонерів. Коло столиків позасідали пенсіонери та склали собі особисті побажання.

Подібна церемонія повторилася в неділю, 26 квітня, на Великдень за юліянським календарем. О. парох Я. Федуник рівнож поблагословив пасху й зложив побажання всім, хто придержується того календаря й запросив до них в гості всіх других мешканців, які вже свій Великдень відсвяткували раньше. Як одне так й друге свячення пасок пройшло в урочистому настрої та записалося глибоко в серцях всіх мешканців Дому.

Небуденною подією, яка рівнож залишилася надовго в пам'яті мешканців Дому пенсіонерів, були відвідини Архиєпископа Кир Гавриїла Букатка із Югославії, в асисті секретаря о.

(закінчення на 8 стор.)

Дім українських пенсіонерів Пресв. Евхаристії в Едмонтоні. За ним: вежа церкви.

Попращалися з достойним гостем із Югославії

(о. М. Н.) Минулого тижня гостив коротко в Едмонтоні Високопреосвященний архиєпископ Кир Гавриїл Букатко з Югославії. Був він почесним гостем нашого Владики Преосв. Кир Ніла. Головною ціллю його відвідин було особисто подякувати за дари, які, в грошах та одязі, зложили наші вірні для жертв землетрусу в Югославії. Ініціятором збірки в едмонтонській єпархії була єпархіяльна управа Братства Українців Католиків, що її очолює д-р М. Снігурович, яка й переводила цілу збірку технічно.

Високопреосвящ. Владика Гавриїл мав нагоду подякувати безпосередно едмонтонським вірним під час своїх богослужб в трьох едмонтонських церквах, що він служив їх в неділю, 24 травня. Свою подяку єпархіяльній управі БУК склав він в понеділок, 25 травня під час пращальної вечері, що її влаштовано в привітно-гостинному домі п-ва В. Духніїв в пошану Достойного Гостя.

В часі вечері д-р М. Снігурович представив Владиці всіх приявних, кожного зокрема, відзначуючи вклад праці тих осіб, що співпрацювали при переведенні допомогової акції для Югославії. В першу чергу подякував він Преосвящ. Кир Нілеві за дозвіл та благословення перевести збірку. О. д-рові М. Сопулякові подякував за користування приміщеннями "УВістей" для збірки одягу та за друкування імен жертводавців в газеті. П. В. Духнієві склав д-р М. Снігурович подяку за відслуження вантажного авта для перевозу одягу та за влаштування сьогоднішньої пращальної вечері для Дорогого Гостя. Відзначив він великий вклад праці п-і А. Прийми, яка зорганізувала членкинь ЛУКЖ для сортування та пакування одягу та взуття, неприявного інж. З. Васараби, який зайнявся висилкою пачок з одягами до порту в Монреалі та заладуванням на югославський корабель, секретаря управи М. Накочечного, який полагоджував численну переписку в справі збірки та інших неприявних членів управи, що допомагали в переведенні збірки. «Збірку одягу закінчено, а грошеву збірку ведеться ще дальше» — закінчив свій короткий звіт д-р М. Снігурович.

ВПреосвящ. Кир Гавриїл подякував сердечно Владиці Кир Нілеві за благословення збірки та єпархіяльній управі БУК, на руки д-р М. Снігуровича, за щире серце, зрозуміння потреб югославських українців та переведення збірки. ВПреосвящ. Владика підкреслив що допомога українців з цілого світу, окрім СССР, допомогла не лиш зменшити горе діткнених землетрусом українців, але вона причинилася значно до піднесення національного самопочуття югославянських українців та піднесла їхній престиж в очах їхніх співгорожан та югославянських властей.

Говорячи про розміри катастрофи, ВПреосв. Кир Гавриїл сказав, що досі зложено на допомогу потерпілим від землетрусу, окрім одягів, поверх 40,000 дол. готівкою. Частину тих грошей виплачено найбільш потребуючим родинам, деякі гроші передано на відбудову знищених землетрусом церков та парафіяльних резиденцій. Державна комісія оцінила вартість знищених церков та резиденцій на 220,000 дол. Складена сума пожертв покриє лише частину коштів відбудови. Самі українці в Югославії неспроможні жертвувати багато на церкви та парафіяльні доми, бо й не мають грошей й мусять відбудовувати свої власні доми. Ні держава, ні ніякі державні організації рівнож не прийдуть з допомогою при відбудові церков та резиденцій. «Тому наша надія, — говорив Владика Гавриїл — на щире та жертвенне серце українців у світі, зокрема в ЗДА та Канаді, які так спонтанно відгукнулися на наш заклик й прийшли нам з допомогою».

УЧАСНИКИ ПРОЩАЛЬНОЇ ВЕЧІРКИ: Зліва до права: перший ряд: о. митрат В. Лаба, Преосв. Кир Ніл, Впреосв. Кир Гавриїл (Букатко), п. Й. Прийма; другий ряд: п-і Н. Федуник, п-і Е. Онуферко, д-р Я. Онуферко, д-р М. Снігурович, п-і В. Снігурович, п-і А. Прийма, п-і Л. Снігурович, д-р М. Якимечко; третій ряд від ліва: п-і З. Грещук, судья Найвищого Суду Алберти П. Грещук, п-і Е. Снігурович. п-і Н. Духній, о. Б. Снігурович, мгр Г. Якимечко, о. М. Ничка ЧСВВ; четвертий ряд: о. д-р М. Сопуляк, В. Духній, о. М. Чоліч, секретар Кир Гавриїла, о. протопресв. Я. Федуник, М. Наконечний. Немає на світанні д-ра В. Снігуровича.

ВПреосв. Владика просив єпархіяльну управу БУК не замикати грошової збірки на допомогу потерпілим від землетрусу, а продовжувати її дальше. «Навіть невеликі жертви будуть нам великою допомогою» — сказав Владика. Всі теперішні грошові пожертви будуть вжиті на відбудову церков та резиденцій. Окрім того Владика заповів, що перешле єпархіяльній управі БУК списки та адреси найбільш заслугуючих на допомогу родин з околиці землетрусу і, якщо хтось захоче індивідуально прийти, в якійсь формі, з допомогою тим родинам, зможе сам безпосередно вислати туди свою допомогу.

Д-р М. Снігурович подякував ВПреосвящ. Владиці за його слово й приобіцяв, що єпархіяльна управа БУК буде продовжувати й далі грошові збірку та буде її оголошувати на сторінках "Українських Вістей", які й досі були збірковим пунктом для одягу та грошей.

Дальша частина вечора пройшла на милій гутірці. Зокрема довше розмовляв ВПреосвящ. Владика з п. Й. Приймою, який був одним з основників БУК та довголітним його діяльним членом. Й сьогодні, хоч нездоровий, п. Й. Прийма береже живу участь в праці єпархіяльної управи та допомагає в переводжені різних акцій.

На закінчення Достойний Гість відспівав своїм милим голосом пісню „Рушничок", як подяку гостинним господарям за милу гостину

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

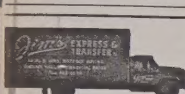

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Albert House of Broadloom Ltd.

7209 - 101 Ave., Edmonton
Phone: 466-5345 — 477-7959

Dupont Nylon	5.99 sq. yd.
Acrilan	5.99 sq. yd.
Wool	10.99 sq. yd.
Corlon & Cushion Floor as low as	2.99 sq. yd.

Спеціальні ціни на великі замовлення.

Читачі з-поза Едмонтону дістануть за показанням того оголошення 5% знижки.

"Соняшна Каліфорнія"

Їдучи до Соняшної Каліфорнії, не забудьте відвідати український

"BON DORME MOTEL"

731 NINTH ST., CRESCENT CITY,
CALIFORNIA 95531, U.S.A.

Добре місце відпочити — чисте, тепле, спокійне.
Безплатна телевізія, кава чи чай.
ЦІНИ ПОМІРКОВАНІ
Господарі гостинні і привітні
Принесіть це оголошення, дістаните ще 10% опусту

Власники: Ангела і Леонід РОМАНЮКи

УВАГА
БІНҐО
КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

SPECIAL!
ВСІ ВЛАСНИКИ АВТ

Дайте ваше авто помалювати зі споду таром. Тепер найнижча ціна в цілій Канаді. Від 20 років у бизнесі.

Edmonton Undercoating & Auto Body Shop
9633 - 102 Ave. Edmonton
Tel.: 422-7784 — Home: 466-4371

ВАЖИТЕ ЗА БАГАТО?

Мучить вас клопітлива, скомплікована дієта? Спробуйте звичайну дієту з ґрейпфрутом? Стратите 10 фунтів за 10 днів. Пришліть $1.00 на адресу

MEMORY LANE
Box 221-AB, Edmonton 15,

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

EATON'S
HEARING AID CENTRE

- Комплетна перевірка слуху апаратом
- Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні

Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.

Слухова клініка: червень: понеділок, 8 — Олдс; вівторок, 9 — Дромгеллер; середа, 10 — Ганна; четвер, 11 — Стеттлер; п'ятниця, 12 — Кемровз.

ТЕЛ.: 424-0181

Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

Великдень у Домі пенсіонерів

(закінчення з 7 стор.)

Марка Чоліча, в суботу, 23 травня попол. Достойний Гість перше відвідав нашу церкву, де зібралися члени управ наших організацій та деякі парафіяне, що живуть поблизу церкви. По огляненні церкви Владика зійшов до нашої церковної залі, під церквою, де д-р М. Снігурович показав йому місце, де складано всі речі, жертвовані для потерпілих в Югославії наших братів. По огляненні церкви Владика із всіма приявними перейшов до Дому пенсіонерів, де управа Дому прийняла всіх підвечірком. В часі гостини привітав Достойного Гостя коротким словом о. парох відмічуючи, що кожночасні відвідини Владики Кир Гавриїла приносять нам подих рідного краю та запевнив про щире співчуття для наших братів в Югославії (околиця Баня Луки), яких стрінуло таке велике нещастя й просив від парафії Преcв. Евхаристії та мешканців Дому пенсіонерів передати їм братній привіт. Д-р М. Снігурович, у свойому слові, з'ясував всю пророблену працю єпархіяльною управою БУК в Едмонтоні при організованні її висилці допомоги потерпілим від землетрусу братам. На привіт відповів Владика Кир Гавриїл. Він представив всі жахливі наслідки землетрусу та велику поміч, яку подали українці із Канади і ЗДА. Вони не тільки зробили тим велике діло милосердя й помочі ближньому в потребі, але дуже високо підняли ім'я українців серед других народів Югославії, яким їхні земляки нічого не помогли. Кромі того українці показали себе на місці дуже шляхотними супроти своїх потерпілих співгромадян й їм рівнож без різниці національности чи релігійної приналежности уділили допомогу. Цей благородний жест викликав велике признання для українців серед усіх співгромадян. Рівнож уряд високо оцінив та звільнив від митної оплати всі допомогові посилки до Баня Луки, коли вони йдуть на адресу Червоного Хреста й Допомогового Комітету Українців. По промові Владики, секретар о. Марко Чоліч по казав присутним цілий ряд знимок знищених церков, каплиць, приходств та приватних домів. Опісля представники наших церковних організацій підступали до Достойного Гостя та по черзі складали свої грошеві пожертви для братів у Югославії по 25.00 дол. передали: від церковного комітету голова, п. М. Кітура; від ЛУКЖ голова п. Й. Куліба; від БУК, голова В. Духній та від жителів Дому пенсіонерів п. І. Січкарик 24.50 (5.00 М. Пител, І. Січкарик, 4.00 М. Олеска, 2.00 Брунет, В. Панчук, Н. Івасів, 1.00 П. Ласківський, М. Максимець, П. Алексевич, В. Бережанська, 0.50 А. Крижановська) По молитві Владика разом із о. Чолічем оглянув докладно весь дім, який зробив на нього дуже миле враження та щераз побажав управі як найкращих успіхів, а передовсім щоби Дім як найскорше заповнився, бо ще є кілька вільних місць в двоособових кімнатах. На жаль, Достойний Гість мусів покидати Дім та його жителів, що особисто віталися із Владикою бо ждали на нього дальші обов'язки.

Маю вантажне АВТО
(трок) з навантажником (повдером). Протинаю дороги, вивожу землю ітд. Телефонуйте на ч. тел.: 477-2107

Збірка на українців у Югославії

До збіркового осередку єпархіяльної управи Братства Українців Католиків у Едмонтоні, що, з доручення Преосв. Владики Кир Ніла, переводить збіркову акцію з Едмонтонській єпархії, вплинули досі такі жертви

ГРОШІ ЖЕРТВУВАЛИ:

$32.0 — парафія Успення БМ., Келґари — (жертвували: $20.00 — В. Деменюк; $10.00 — О. Мостовий $2.00 — В. Косюр); $15.00 — д-р М. Залеський, Едмонтон; $10.00 — Д. Коваль, Келґари; Б. Небожук, Едмонтон; $5.00 — І. Лагола, Едмонтон; І. Мулик, Ґренд Прері, Алберта; $3.00 — Анна Ґедз, Едмонтон; $2.00 — А. Хомик, Коперник, Алта.

Всім жертводавцям сердечно подяку складає управа БУК Едмонтонської епархії.

Гроші та жертви просимо слати на адресу:

REV. M. SOPULAK
c/o UKRAINIAN NEWS
10967 97 St.
EDMONTON 17, ALBERTA

RIVER VIEW HOTEL
Свіжо відновлений
НИЗЬКІ ЦІНИ —
централно положений
10136 - 95 Ст., Едмонтон
Тел.: 422-8665

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

ПІДВИШКА У ВАТИКАНІ

У Ватикані працює понад 7,000 різних службовців і робітників, які заробляють пересічно 240 дол. місячно. Крім того, вони можуть купувати товари у ватиканських крамницях по знижковій ціні. Тепер всі вони дістали підвишку платні. Але для цього Ватикан мусів продати деякі нерухомості та уділи, щоб виплатити підвишку.

—o—

АЛБЕРТСЬКА КАРТОПЛЯ

Голова албертської комісії для вирощування картоплі Л. Джорґенсон заявив, що в Алберті цього року будуть вирощувати картоплю на 29,000 акрах, тобто на 5,000 акрах більше, як торік.

Алберта продає картоплю та перерібки з неї до Британської Колюмбії, Монреалю, Торонта, Англії і ЗДА.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов едину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Продаємо нові сталеві рури
Маємо тільки короткі.
Фунт 6 центів.
Платимо найвищі ціни за старі речі з міді, бронзу, радіатори, батерії ітд.
Маємо великий вибір різних решток товарів, включаючи ремісничі інструменти, коци, тенки на воду ітд. по низькій ціні.
Щадіть гроші, купуючи у
DAVIS
Enterprises (Alberta)
Division of
Davis Industries Ltd.
Phone: 455-2177
11404 - 143 St.,
EDMONTON, Alta.

MYRON'S BACKHOE SERVICE

Спеціяліст для закладання септичних збірників (Septic Tanks), водопроводів та каналів. На септичні збірники даємо ґарантію на ціле життя.
Тел.: 799-5527; як нема відповіди дзвоніть на ч.: 799-5659.

Адреса на листи:
MYRON'S BACKHOE SERVICE
P.O. Box 30, GIBBONS, Alta.
Власник Мирон Павлечко

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і
нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)

Summer's Freshness now in bountiful Supply at Safeway

SHOP SAFEWAY FOR ALL SUMMER MEALTIME MEALS!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED